

PERGALĖ

**Biblijos pamokos paaugliams
(10-14 metų)**

B-4 (8)

Turinys

1pamoka. Paslaptis tampa atvira	3 psl.
2pamoka. Kaip talentai virsta blogiu	5 psl.
3pamoka. Sielvartaujantis tėvas – pergalingas karalius	7 psl.
4pamoka. Taikos ieškojimas	10 psl.
5pamoka. Būti palaiminimu	12 psl.
6pamoka. Nusiminęs tėvas	14 psl.
7pamoka. Netikėtas tikėjimas	17 psl.
8pamoka. Trupiniai šunims	19 psl.
9pamoka. Pradėkite nuo dovanos	22 psl.
10pamoka. Viskuo rizikuodamas	24 psl.
11pamoka. Su mumis Dievas	26 psl.
12pamoka. Dievo dovana	29 psl.
13pamoka. Meilės karalystės įstatymas	31 psl.

1 pamoka

PASLAPTIS TAMPA ATVIRA

Įsimintina eilutė: „Išmintis vertesnė už karo ginklus, bet vienai vienas nedorėlis daug gera sugadina” (Mok 9, 18).

Tyrinėjami tekstai: 2 Sam 12, 1 – 13.

Pagrindinė mintis: Viskas, ką mes kalbame ar darome – gera ar bloga – turi didelę įtaką aplinkiniams žmonėms.

Ar buvo jūsų gyvenime tai, ko jūs labai norėjote ir tai pasiekti jūs stengėtės bet kokiomis priemonėmis. Jūs žinojote, kad tai neteisinga, bet tikėjotės, kad apie tai niekas nesužinos, ir staiga viskas išaiškėjo. Prieš daugelį metų būtent taip ir atsitiko karaliui Dovydui.

„Ūrija! – tarė Dovydas. – Aš turiu pranešimą, kurį tu turi nunešti karo vadui Joabui. Pasistenk perduoti pranešimą tiesiogiai vadui į rankas.” Ūrija kaip ir visada sąžiningai įvykdė karaliaus įsakymą.

Joabas, paėmęs laišką, perskaitė: “Pastatykite Ūriją mūsų priekyje, kur aršiausiai kovoja ma, ir pasitraukite nuo jo, kad būtų parbloktas ir mirtų”.

“Ką sumanė Dovydas?” – pagalvojo Joabas, bet tuojau nuvijo mintis į šalį, juk negali nevykdyti karaliaus įsakymo.

Po kelių dienų Joabas nusiuntė Dovydui pranešimą, kad jo įsakymas įvykdytas. Dovydas su palengvėjimu atsiduso. “Niekas apie tai nesužinos, – pagalvojo jis. – Dabar, kai Ūrija jau miręs, aš galiu vesti jo žmoną Batšebą. Kai pasibaigs jos gedulas, aš vesiu šią nelaimingą našlę, paimsiu sau kaip žmoną, tada viskas bus gerai”. Tačiau, kai Dovydas vedė Batšebą, visoje šalyje pasklido gandai. Karaliaus šlovė ir garbė pavirto gėda.

„Ar girdėjai? – kalbėjo žmonės vienas kitam. – Dovydas kovoje užmušė Ūriją, kad galėtų vesti jo žmoną!”

“Aš negaliu tuo patikėti, – girdėjosi aplink, – įsivaizduokite – Dievo žmogus ir tokia baisi nuodėmė!” Kartą į karaliaus rūmus atėjo pranašas Natanas. Jis pažiūrėjo Dovydui į akis ir drąsiai pasakė: “Viešpats mane pasiuntė, kad papasakočiau tau istoriją, – jis padarė reikšmingą pauzę ir tęsė. – Du žmonės gyveno viename mieste – vienas buvo turtuolis, o kitas skurdžius. Turtuolis turėjo labai daug avių ir galvijų, o skurdžius turėjo tik vieną mažą avelę. Jis mylėjo ją kaip savo vaiką, ir valgydavo už vieno stalo. Bet vieną dieną pas turtuolį atėjo pakeleivis. Jis norėjo pavaišinti savo svečią. Bet, užuot papjovęs savo avį, jis paėmė skurdžiaus avelę ir parengė ją svečiui”, – Natanas nutilo. Akimirksniui kambaryje buvo absoliuti tyla. Po to labai įsirdęs Dovydas tarė Natanui: „Kaip galėjo tas turtuolis taip padaryti? Kaip gyvas Viešpats, žmogus, kuris taip padarė, turi mirti. Be to, už avį jis turi atsilyginti keturgubai!”

Tylėdamas Natanas išklausė Dovydo žodžius ir tarė: “Tu esi tas turtuolis!”

Ir vėl kambaryje įsivyravo tyla. Natanas kalbėjo toliau: „Taip kalbėjo Viešpats, Izraelio Dievas: „Aš patepiau tave Izraelio karaliumi ir išgelbėjau iš Sauliaus rankų. Aš daviau tau viską, ką jis turėjo ir jei tai būtų per mažą, būčiau dar daugiau davęs; tad kodėl tu nepaklusai Viešpačiui ir nusižengei Jo įsakymui? Tu užmušei Ūriją ir paėmei jo žmoną sau į žmonas, tai nuo šio momento tu ir tavo namai gyvensite mirties baimėje. Dėl šios nuodėmės tavo šeima sukils prieš tave, ir Aš atiduosiu tavo žmonas kitam. Tu tai padarei slapta, o Aš tai įvykdysiu viso Izraelio akyse”.

Natanas drąsiai pažiūrėjo Dovydui į akis, laukdamas karaliaus atsakymo. Akimirksniui jų žvilgsniai susitiko, bet Dovydas nulenė galvą. “Aš nusidėjau”, – sušnibždėjo jis. Griežtas Natano žvilgsnis sušvelnėjo.

“Palauk, tai dar ne viskas. Viešpats kalbėjo, kad Jis atleidžia tavo nuodėmes ir tu nemirsi, bet kadangi tai darydamas paniekina Viešpatį, tau gimęs kūdikis mirs”.

Paslaptis tapo aiški. Dievas viską žinojo. Nors Jo stebuklingas atleidimas uždengia Dovydo nuodėmę, bet Dovydo egoistinio elgesio nuodėmės pasekmė suteiks daug vargo jo mylimiems artimiesiems. Dovydas labai nuliūdo ir net nepastebėjo, kaip pranašas išėjo iš namų.

Dėl to, kad Natanas buvo pakankamai drąsus ir nepabijojo pranešti karaliui tokį nuosprendį, Dovydas pripažino kaltę ir prašė Viešpaties atleidimo: “Pasigailėk manęs, Dieve, iš Savo gerumo; iš Savo begalinio gailingumo sunaikink mano maištingus darbus” (Ps 51, 3).

Sabata

- Perskaitykite pasakojimą „Paslaptis tampa atvira“. Panagrinėkite jo turinį ir pasidalykite įspūdžiais su savo tėvais ir draugais.

Sekmadienis

- Popieriaus lape parašykite įsimintiną eilutę ir padėkite jį matomoje vietoje.

- Ką jūs jaustumėte, jeigu jūsų miesto meras pasielgtų taip, kaip Dovydas? Ar norėtumėte nueiti ir pasakyti jam, kaip Dievas vertina jo nuodėmę? Kaip padėtų jums Natano papasakota alegorija? -Kokią alegoriją šiuo atveju jūs panaudotumėte?

- Maldoje paprašykite Dievo išminties, kuri yra geresnė už karo ginklus.

Pirmadienis

- Perskaitykite 2 Sam 12, 1 – 13. Pagalvokite, kas būtų atsitikę, jeigu Dovydas nebūtų atgailavęs.

- Pamąstykite apie tai, kaip jūs reaguojate, kai kažkas jums nurodo jūsų klaidas. Ar lengviau pastebėti nuodėmę savyje, ar aplinkiniuose žmonėse?

- Pasimelskite, kad Dievas parodytų jums jūsų nuodėmes ir duotų kilnią dvasią ir atgailą.

Antradienis

- Perskaitykite 51 psalmę. Tai Dovydo prašymas pasigailėti ir atleisti. Parašykite savo psalmę, prašydami Dievo atleisti jums už kokią nors konkrečią klaidą.

- Perskaitykite 12 eilutę. Panaudodami bet kokią medžiagą (molį, gipsą ir t.t.) padarykite daiktą, kuris geriausiai iliustruotų “tyrą širdį” ir “ištikimą dvasią”.

- Maldoje paprašykite Dievo, kad jums duotų tyrą širdį.

Trečiadienis

- Dar kartą perskaitykite Natano alegoriją iš 2 Samuelio 12, 1 – 4.

- Perdarykite Natano alegoriją pagal dabartinį gyvenimo būdą, pakeitę turtuolį ir skurdžių į du šiuolaikinius paauglius. Per savo alegoriją parodykite tas problemas, kurios iškyla šiuolaikiniam jaunimui.

- Pagalvokite apie tai, ar jaučiate pasekmes to, ką ankstesnės žmonių kartos neteisingai darė. Ką jūs galite padaryti, kad vėlesnės kartos tų nuodėmių pasekmių nebeturėtų?

- Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis padėtų jums nugalėti nuodėmę ir būti šviesa šiame pasaulyje.

Ketvirtadienis

- Pakartokite įsimintiną eilutę.

- Sugalvokite tris būdus, kuriais krikščionis gali paliudyti tiesą, jog “išmintis geresnė už karo ginklus”.

- Pakalbėkite su suaugusiais, kaip “vienas nusidėjėlis gali pakenkti teisiamam”.

- Pasimelskite ir paprašykite Dievo Jo valios, ryžto, jėgos ir teisingo supratimo.

Penktadienis

- Perskaitykite Jn 6, 38. Šie Jėzaus žodžiai parodo Jo gyvenimo tiesą.
- Savo žodžiais išsakykite savo gyvenimo tikslą ir užrašykite į Biblijos tyrinėjimo dienoraštį.
- Šeimoje maldos metu su savo šeimos nariais sužaiskite rolėmis išmoktą istoriją.
- Padėkokite Dievui už tai, kad Jis panaudoja jus Savo planų įvykdymui.

2 pamoka

KAIP TALENTAI VIRSTA BLOGIU

Įsimintina eilutė: „Argi neklysta darantys pikta? Gerumo ir ištikimybės įgyja darantys gera“ (Pat 14, 22).

Tyrinėjimo tekstai: 2 Sam 14, 25 – 15, 37.

*Pagrindinė mintis: **Kartu dirbdami mes pasiekiame žymiai geresnių rezultatų, negu veikdami vieni prieš kitus.***

Kai jūsų šeima susirenka prie stalo pietauti ir kiekvienas stengiasi pasidalyti savo naujienomis, ką darote jūs, kad atkreiptumėte savo artimųjų dėmesį? Jeigu jūs norėtumėte pasakyti kažką labai svarbaus, ar trenktumėte kumščiu į stalą? Šiame pasakojime sužinosite, kaip vienas jaunuolis bandė patraukti tėvo dėmesį.

Tada Abšalomas tarė savo tarnams: „Žiūrėkite, Joabo laukas šalia mano. Ten jo miežiai. Nueikite ir padėkite!“

Abšalomas laukė dvejus metus, kad galėtų pasikalbėti su savo tėvu, karaliumi Dovydu. Jis žinojo, jog Dovydas pyko ant jo už tai, kad jis nužudė savo brolių Amnoną. Po to Abšalomas pabėgo iš namų, o dabar, Dovydui leidus, jis sugrįžo į Jeruzalę. Tačiau jam nebuvo leista gyventi rūmuose ir naudotis visomis karaliaus sūnaus privilegijomis, kurias jis anksčiau turėjo. Jis pasišaukė Dovydo patikėtinį Joabą, bet Joabas nepaisė jo kvietimo ir nenuėjo nei pirmą, nei antrą kartą kviečiamas. Tada Abšalomas nusprendė pasikviesti jį kitokiu būdu: jis padegė Joabo lauką, kad atkreiptų jo dėmesį į save. Ir jam pasisėkė! Joabas atėjo pas Abšalomą.

“Aš pavargau čia, Jeruzalėje, gyventi, niekieno nepastebėtas, neturėdamas galimybės matyti karalių. Geriau būčiau pasilikęs Gešūre, kur pastaruosius dvejus metus gyvenau”, – skundėsi Abšalomas. Jis įpratęs pasiekti savo, juk jis buvo karaliaus sūnus ir netgi labai gražus. Visame jo kūne nebuvo jokio trūkumo, pradedant blizgančiais storais plaukais ir baigiant lieknomis kojomis. Kasmet jis kirpdavosi savo plaukus, nes jie buvo labai sunkūs jo galvai. Jie buvo labai tankūs.

Pagaliau Abšalomą pakvietė pas karalių. Jis pagarbiai nusilenkė tėvui, ir tėvas jį pabučiavo. Iš pirmo žvilgsnio atrodė, kad jų santykiai tapo geresni, bet vis dėlto juos skyrė rimtos problemos. Širdies gilumoje Abšalomas jautė kartėlį ir nuoskaudą. Jis jautė, kad niekada neturėjo deramo tėvo dėmesio, todėl dabar jis nusprendė eiti ir tapti visos Izraelio karalystės centru.

Ilgainiui Abšalomas įsigijo vežimų bei žirgų ir penkiasdešimt vyrų palydai pirma jo bėgti, kai jis važiuodavo per Jeruzalę. Abšalomas dažnai sėdėdavo prie kelio į miesto vartus ir, kai kas nors eidavo pas karalių į teismą, Abšalomas draugiškai klausdavo: “Iš kokio tu miesto esi? – ir truputį su

juo pakalbėjęs, Abšalomas pradėdavo savo priešrinkiminę kalbą. – Štai tavo ieškiniai geri ir teisingi, bet nėra kam tavęs išklausti pas karalių. Abšalomas dar pridurdavo: „O jeigu galėčiau išklausti tavo bylą, aš teisčiau teisingai!“ Tai kalbėdamas, jis bučiuodavo tą žmogų švelniai pagal tuometinę tradiciją. Jis žinojo, kaip patraukti žmones į savo pusę, ir netrukus daugelis žmonių buvo linkę verčiau sekti juo, negu pasilikti ištikimais Dovydui.

Apsimesdamas, kad nori atnešti auką Viešpačiui, Abšalomas slapčia išsiuntė pasiuntinius į visas Izraelio gimines pasakyti: “Kai tik išgirsite rago balsą, šaukite: Abšalomas tapo karaliumi Hebrone”.

Abšalomo širdyje glūdėjęs kartėlis virto sukilimu. Greitai žinia apie Abšalomo sukilimą pasiekė Jeruzalę ir per tarnus buvo pranešta Dovydui. “Izraelitai, vadovaujami Abšalomo, nusigrėžė nuo tavęs!” –įsiveržęs į rūmus šaukė karaliaus pasiuntinys. Dovydas suprato, kad laikas bėgti. Tą dieną šeši šimtai žmonių, gelbėdami savo gyvybę, paliko Jeruzalę. Daugelis žmonių liko ištikimi karaliui Dovydui, pavyzdžiui, svetimšalis Itajas ir levitai, kurie nešė Dievo skrynią, o kai kas prisijungė prie Abšalomo, pavyzdžiui, Dovydo patarėjas Ahitofelis.

Dovydas nusprendė, kad Dievo skrynia turi pasilikti Jeruzalėje, todėl Cadokas ir jo sūnūs parnešė ją atgal į Jeruzalę. “Pranešk man, kas ten vyks”, – paprašė Dovydas Cadoko. Taip kunigas ir jo sūnūs sugrąžino skrynią į Jeruzalę ir pasiliko ten patys, pasiruošę pranešėti karaliui apie visus įvykius. Ir viena tokia žinia išgelbėjo Dovydui gyvybę, bet tai jau kita istorija.

Sabata

- Perskaitykite pasakojimą “Kaip talentai virsta blogiu”. Panagrinėkite jo turinį ir pasidalykite įspūdžiais su savo tėvais ir draugais.

Sekmadienis

- Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.
- Maldoje paprašykite Dievo, kad padėtų jums savo talentus panaudoti gėriui.

Pirmadienis

- Perskaitykite 2 Sam 14, 25–33.
- Sudarykite sąrašą darbų, kuriuos darė Abšalomas, kad įgytų žmonių pasitikėjimą.
- Pagalvokite, ar jūs suvokėte savo planų ir organizacijos svarbumą.
- Pakalbėkite su savo artimiausiu draugu ar šeimos nariu, kaip jūs galite panaudoti šiuos būdus geriems poelgiams atlikti, kurie išgarsintų Viešpatį.
- Maldoje paprašykite Dievo duoti jums sugebėjimų, kad galėtumėte pasitarnauti Jam.

Antradienis

- Perskaitykite 2 Sam 15, 1–37.
- Suraskite kokį nors daiktą, kuris svertų 2 kilogramus. Užsidėkite jį ant galvos ir kurį laiką pavaikščiokite. Pajauskite, kokie sunkūs buvo Abšalomo plaukai.
- Maldoje paprašykite Dievo, kad jūs visada būtumėte kuklūs, o ypač dėl talentų, kuriuos jums davė Dievas.

Trečiadienis

- Perskaitykite 1 Kor 14, 40.
- Žodyne suraskite žodžius “padoriai” ir “tvarkingai”.
- Suraskite šiems žodžiams sinonimus.
- Pasimelskite, kad jūsų gyvenimas būtų padorus ir tvarkingas.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Išėjimo 18, 19.24–26, kur kalbama apie Mozę, kuris vadovavo trims milijonams žmonių.
- Pasikalbėkite su savo pastoriumi, jaunimo vadovu, Sabatos mokyklos mokytoju, ir paprašykite jų paaiškinti, ar naudojami šių eilučių principai jūsų bažnyčioje.
- Palyginkite bažnyčią su krikščioniška šeima. Apie tai parašykite savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje, sekdami Biblijos tekstais pagal temą: “Mano bažnyčioje įvairios žmonių grupės, kaip įvairios pastato dalys”, arba: “Vaikai kaip lemputės, savo energija apšviečia aplinką,” arba: “Pastorius ir jo padėjėjai tartum langai, pro kuriuos prasiskverbia Dievo tiesos šviesa” ir t.t.
- Padėkokite Dievui už tai, kad Jis sutvėrė žmones visus skirtingus ir kiekvienam davė skirtingus talentus, kad susivieniję dirbtų Dievo darbus.

Penktadienis

- Šeimoje, maldos metu, su savo šeimos nariais sužaiskite rolėmis išmoktą istoriją.
- Pagalvokite apie įvairius talentus ir dovanas bažnyčioje, apie kuriuos jūs vakar parašėte kūrinį. Kaip jūs galvojate, kokiai pastato daliai priskirtumėte kiekvieną savo šeimos narį.
- Pagalvokite ir išvardykite du būdus, kuriais jūs efektyviai galėtumėte atlikti savo pareigas.
- Mintinai pasakykite įsimintiną eilutę, kurią jūs išmokote savaitės pradžioje.
- Pasimelskite Dievui, kad Jis jums suteiktų daug galimybių panaudoti talentus, kuriais Jis jus apdovanojo.

3 pamoka

SELVARTAUJANTIS TĖVAS – PERGALINGAS KARALIUS

Įsimintina eilutė: “O Aš jums sakau: mylėkite savo priešus ir melskitės už savo persekiotojus, kad būtumėte savo dangiškojo Tėvo vaikai; Jis juk leidžia Savo saulei tekėti blogiesiems ir geriesiems, siunčia lietu ant teisiųjų ir neteisiųjų” (Mt 5, 44–45).

Tyrinėjimo tekstai: 2Sam 16, 15–19, 1.

Pagrindinė mintis: Mes išreiškiame Dievo meilę, kai atjaučiame ir gailimės kitų žmonių.

Ar jūsų gyvenime atsitiko taip, kad jūs kur nors išvykę pasiklydote? Ar sustojote tada ir prašėte praeivių parodyti jums tikrą kelią? Dauguma žmonių taip ir daro. Bet kai kurie žmonės nenori sekti kieno tai nurodymais. Jie galvoja, kad jie patys žino teisingą kelią. Labai seniai vienas iš karaliaus Dovydo kariuomenės vadų galvojo, kad jis elgiasi teisingai. Kaip jūs galvojate, ar jis buvo teisus?

“Abišajau, tu vadovausi vienam trečdaliui mano kariuomenės, Itajau, tau taip pat trečdalis, – Dovydas pažiūrėjo į savo draugą Joabą, – ir tau trečia dalis”.

Dovydas ir visi su juo buvę žmonės, tuojau pat leidosi į kelionę ir perėjo Jordano upę, kad pasislėptų nuo persekiotojų. Izraelio karalius Dovydas buvo priverstas bėgti ir slėptis, nes jo sūnus Abšalomas sukilo prieš jį, bandė nužudyti, o dabar, pasiskelbęs Jeruzalės karaliumi, persekiojo Dovydą.

Dovydas buvo labai pavargęs, bet labiausiai jis buvo nuliūdęs dėl sūnaus elgesio. Netgi po to, kai Abšalomas jį apgavo ir bandė nužudyti, Dovydas niekada nenustojė mylėti savo sūnaus.

Joabas, Abišajas ir Itajas su savo žmonėmis buvo pasiruošę kovai. Stovėdamas prie vartų, Dovydas matė, kaip šimtai jaunų vyrų išėjo kovoti už jį. Dovydas įsakė Abišajui, Itajui ir Joabui saugoti jo sūnų Abšalomą. Jis tikėjosi susitaikyti su sūnumi ir rasti bendrą kalbą, todėl jis davė įsakymą išsaugoti Abšalomo gyvybę. Kol Dovydas kalbėjo, visi kariai jo klausėsi.

Vyko arši kova. Dovydo armija narsiai ir drąsiai kovojo. Daugelis kovojo miške. Būtent ten karaliaus kariai pamatė Abšalomą, jojantį ant mulo. Norėdamas nuo jų pasislėpti, Abšalomas nujo- jo į miško gilumą. Jo tankūs plaukai pakibo ant didžiulio ąžuolo šakų, o mulas, ant kurio sėdėjo, pabėgo, ir Abšalomas liko kaboti tarp dangaus ir žemės. Tai pamatęs, vienas iš karių pranešė Joabui.

“Joabai, mūsų priešas Abšalomas kybo po medžiu!” – tarė vyras. “Tai kodėl tu jo nenužudei? – paklausė Joabas. – Būčiau davęs tau dešimt sidabro šekelių ir diržą”. Bet tas vyras Joabui atsakė: “Net jei rankose turėčiau tūkstantį sidabro šekelių, prieš karaliaus sūnų rankos nekelčiau, nes karalius, girdint mums, įsakė išsaugoti Abšalomo gyvybę.”

“Negaliu su tavimi tiek laiko gaišti”, – atsakė Joabas. Pasiėmęs tris ietis, įsmeigė jas į dar gyvo Abšalomo širdį.

Po to dešimt Joabo ginklanešių, apsupę Abšalomą, įsitikino, kad jis miręs. Tada jie įmetė jį į gilią duobę ir sukrovė ant jo didžiulę akmenų krūvą. Tada Joabas papūte ragą ir įsakė žmonėms nutraukti kovą. Kova buvo baigta.

Ištikimas Dovydo tarnas Ahimaacas tarė Joabui: “Prašau leisti man nubėgti ir nunešti žinią karaliui, kad Viešpats išlaisvino jį iš priešų rankos”. Bet Joabas liepė vienam kušitui, kad jis praneštų karaliui tai, ką matė. Ahimaacas vėl tarė Joabui: “Leisk ir man bėgti paskui kušitą”. Pagaliau Joabas sutiko: “Tai bėk, bet tu neturi pasakyti, kad Abšalomas miręs.” Tada Ahimaacas puolė bėgti pas karalių. Jis taip greitai bėgo, kad aplenkė kušitą. Sargybinis, stovėjęs ant miesto sienos, pamatė du bėgančius karius, kurių vienas iš jų buvo Ahimaacas.

“Puiku, – pasakė Dovydas, – jis atneša žinią”.

“Viskas gerai, – pasakė Ahimaacas, lenkdamasis iki žemės karaliui, – Dievas suteikė pergalę ir atidavė vyrus, pakėlusius ranką prieš mano karalių”.

“O kaip Abšalomas?” – klausė Dovydas, bet Ahimaacas pasakojo apie stovykloje kilusi sąmyšį.

“Paėjęk į šalį ir palauk čia”, – pasakė Dovydas, žvelgdamas į atbėgantį kušitą.

“Gera žinia! Dievas apgynė tave nuo visų, kurie buvo sukilę prieš tave”. Bet Dovydas domėjosi ne savo pergale, bet savo sūnaus gerove.

“Ar gyvas Abšalomas?” – klausė susirūpinęs karalius.

“Teįvyksta taip, kaip tam jaunuoliui, visiems karaliaus priešams”, – atsakė kušitas. Ir Dovydas suprato, kad Abšalomas mirė. Karalius buvo labai susijaudinęs. Jis užlipo į kambarį viršum vartų ir verkė: “O mano sūnau Abšalome! Kad aš būčiau miręs vietoj tavęs!” Po kurio laiko Dovydas susigražino Izraelio karaliaus vietą. Atrodė, kad viskas gerai baigėsi, bet Dovydo širdis negalėjo pamiršti Abšalomo. Jo širdis dar ilgai gedėjo, kad meilė tarp sūnaus ir tėvo nesurado atgarsio. Tokią meilę jaučia Dievas Savo vaikams, netgi tiems, kurie sukyla prieš Jį. Tokią meilę Jis dovanoja ir mums, kad mes mylėtume vienas kitą.

Sabata

- Perskaitykite pasakojimą “Sielvartaujantis tėvas – pergalingas karalius”. Pasidalykite įspūdziais to, ką perskaitėte, su suaugusiais.

Sekmadienis

- Panaudodami įsimintinos eilutės žodžius, parašykite psalmę ar giesmę. Galite ką nors paprašyti jums padėti. Kai parašysite, kam nors ją parodykite.

- Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.
- Melsdamiesi padėkokite Dievui už Jo begalinę meilę.

Pirmadienis

- Perskaitykite 2 Sam 16, 15–17, 29.
- Paklauskite vieno iš tėvų apie jo vaikystę. Ką jūs prisimenate apie savo tėvus, kai buvote maži? Pagalvokite, kokie turėtų būti tėvai šiuolaikinėje visuomenėje? Ko jūs iš savo tėvų išmokote? Kokią įtaką tai daro jūsų šiandieniniam gyvenimui?

- Maldoje padėkokite Dievui, kad Jis davė jums tėvus, o taip pat už jų meilę jums.

Antradienis

- Perskaitykite 2 Sam 18 sk.
- Kokias nuorodas galime rasti 18 skyriuje, kurios paliudytų, kad Dovydas tikėjosi atstatyti gerus santykius su Abšalomu?

- Parašykite vieną atvejį, kai jūs gerai elgėtės su žmogumi, kuris su jumis žiauriai pasielgė. Kaip jūs galvojate, kodėl jūs jam atleidote?

- Maldoje paprašykite Dievo jėgos, kad galėtumėte mylėti tuos žmones, kurie su jumis blogai elgiasi.

Trečiadienis

- Prisiminkite dar vieną šeimą iš Biblijos, kur buvo nesutarimai tarp tėvo ir sūnaus.
- Palyginkite šią istoriją su Dovydo ir Abšalomo istorija. Ką šios dvi istorijos turi bendro ir kuo -skiriasi?
- Pasižiūrėkite laidą arba perskaitykite knygą apie gyvūnus ir suraskite informaciją, kaip gyvūnai rūpinasi savo palikuonimis. Įsirašykite į savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštį tris pamokas, ko tėvai galėtų pasimokyti iš gyvūnų pasaulio, prižiūrint savo palikuonis.

- Maldoje paprašykite Dievo, kad duotų jūsų tėvams supratimo ir išminties kaip auklėti savo vaikus.

Ketvirtadienis

- Laikraštyje ar žurnale suraskite pasakojimą apie vaikų auklėjimą. Pasistenkite vienu sakiniumi paaiškinti, kas kalbama tame pasakojime ir kaip tėvai ir vaikai turi elgtis vieni su kitais.

- Šią istoriją papasakokite savo šeimos nariams ir nutarkite kartu su jais, ar atitinka ji jūsų šeimos santykius.

- Maldoje padėkokite Dievui už daugelį Biblijoje duotų pavyzdžių apie nuoširdžią ir kantrią meilę.

Penktadienis

- Šeimoje, vakarinių pamaldų metu, su savo šeimos nariais sužaiskite rolėmis išmoktą istoriją.
- Suraskite giesmę, kurią būtų galima giedoti visa širdimi ir siela.
- Išrinkite du pagrindinius žodžius, kurie išreikštų mūsų jausmus Dievui – kaip dangiškajam Tėvui.
- Maldoje padėkokite Dievui, kad Jis yra mūsų dangiškasis Tėvas ir gausiai išlieja Savo meilę mums.

TAIKOSIŠKOJIMAS

Įsimintina eilutė: “O teismo vaisius sėjamas ramybėje tiems, kurie neša ramybę” (Jok 3, 18).

Tyrinėjimo tekstai: 2 Sam 19 sk.

Pagrindinė mintis: Mes įvykdome Dievo valią, kai stengiamės taikiai išspręsti iškilusius nesutarimus.

Ar jūsų šeimoje yra taikdarys, kuris nemėgsta ginčų ir visada stengiasi sutaikinti tuos, kurie ginčijasi, ir jo dėka ginčai neįsiliepsnoja? Po Abšalomo mirties karaliui Dovydui teko taikdario rolė, ir tai jam buvo nelengva.

“Ką ten daro karalius?” – paklausė Joabas. Jis pats ir didžiulė armija, stovėjusi prie miesto vartų, girdėjo graudų verkimą virš miesto vartų. Ką tik kovoje žuvo Abšalomas, ir tai paveikė Dovydo širdį.

“Negaliu patikėti, kad tokiu metu karalius rauda, – pasipiktino Joabas. – Jo sūnus buvo išdavikas, sąmokslų organizatorius. Karalius turėtų būti dėkingas kariams, kurie apgynė jo sostą ir nugalėjo išdavikų gaują su jo sūnumi priešakyje”. Tada Joabas įėjo į vidų pas karalių ir tarė: “Tau reikėtų išeiti ir pasveikinti sugrįžusią kariuomenę. Ši diena yra džiaugsmo, o ne ašarų diena. Žmonės pagalvos, kad tau sąmokslininkai brangesni, negu tie, kurie atsidavę, ištikimai tau tarnauja”.

Dovydas nesipriešino šiam grubiam priekaištui, jis žinojo, kad Joabas teisus. Po kelių minučių nusiprausęs karalius išėjo prie vartų ir sveikino šimtus praeinančių karių. Greitai visi miesto žmonės džiaugėsi pergale.

Po to, kai sukilimas buvo numalšintas, Dovydas nusprendė grįžti į savo rūmus Jeruzalėje. Bet pirmiausia reikėjo daug kuo pasirūpinti. Biblijoje rašoma: “Visose Izraelio giminėse visi žmonės ginčijosi” (2 Sam 19, 10).

Daugelis izraelitų, kurie buvo nepatenkinti Dovydo vadovavimu, užjautė sukilėlius.

“Karalius jau senas ir jo protas jau ne tas, – sakė vienas iš jų. – Jis netgi savo paties šeimoje nemoka įvesti tvarkos”.

“Apie ką tu kalbi? – atsakė kitas. – Kol valdė karalius Dovydas, mes išgyvenome geriausius laikus savo istorijoje”. – Taip jie tęsė ginčus ir pykosi.

“Kaip gali Dievas mus laiminti, jei mes negalime draugiškai gyventi vienas su kitu? – pagalvojo karalius. – Mes negalime vadintis Dievo sekėjais ir tuo pačiu metu neapkęsti vienas kito”. Dovydas vaikščiojo iš kampo į kampą ir be perstojo meldėsi.

Ir staiga kilo puiki, bet rizikinga idėja. “Pakvieskite pas mane Amasą, – sukomandavo jis. – Aš noriu paskirti jį visos mano kariuomenės vadu”.

“Nejaugi tu tai padarysi? – nusistebėjo vienas karininkas. – Amasas buvo vyriausiuoju generolu pas sukilėlius. Jis, tikriausia, bandys mus visus užmušti”.

“Aš taip nemanau, – atsakė Dovydas. – Jis geras žmogus. Ir jeigu mes pasitikėsime juo, tai jis pasitikės mumis. Jis labai geras karys ir mes negalime taip paprastai atsikratyti juo”. Dovydas buvo teisus. Iš tikrųjų gėris užvaldė jo buvusio priešo širdį, ir Amasas daugelį patraukė su savimi į karaliaus Dovydo pusę, atsirado daugiau jo šalininkų.

Galų gale žydai pakvietė karalių Dovydą grįžti atgal į Jeruzalę. Greitai Dovydas išsiruošė į kelionę ir jo didžiulis karavanas pasiekė rytinį Jordano upės krantą. “Kas ten plaukia per upę? – klausia vienas iš karių. – Ar ne Šimis? Nejaugi tai jis, piktakalbis kiršintojas?”

“Taip, tikrai tai Šimis, – atsakė kitas karys. – Tas pats, kuris prakeikė karalių, kai mes bėgome nuo sukilėlių. Argi ne jis mėtė akmenis į mus nuo uolos? Dovydas, leiski, aš savo kalaviju užmušiu šį nedorėlį!”

Bet Dovydas išėjo į priekį ir pasakė: “Šimi, aš džiaugiuosi, kad mes vėl susitikome!”

Šimis nušoko nuo arklio, nusilenkė iki žemės ir meldė: “O mano viešpatie, aš taip gailiuosi dėl to, ką padariau. Meldžiu tave, atleisk man, nes aš išprotėjau”. Būdamas karaliumi, Dovydas galėjo įsakyti nubausti Šimį vietoje, bet vietoj to, jis ištiesė Šimiui ranką: “Tau atleista, pamirškime praeitį!”

Vėliau Dovydas padėjo išspręsti ginčą tarp dviejų labai svarbių žmonių: Cibos ir Mefi Bošeto. Jie vienas kitą kaltino melagyste ir apgaulės būdu bandė įsigyti vertingą turtą. Karalius išmintingai jiems patarė: “Pamirškite priekaištus ir skundus. Visa tai dabar neturi reikšmės.” Karalius padalijo jiems žemę po lygiai.

Dovydo įtaka plito po visą šalį ir vienybė buvo atstatyta. Nepaisant to, kad Dovydas darė daug klaidų, jis išmoko būti taikdarius. Jis žinojo, kad kai mes stengiamės turėti gerus santykius su aplinkiniais, mes vykdomė Dievo valią.

Sabata

- Perskaitykite pasakojimą “Taikos ieškojimas”. Pasidalykite įspūdžiais to, ką perskaitėte, su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

- Nupieškite paveikslą ir pavaizduokite jame sėją ir pjūtį. Ant jo užrašykite įsimintiną šios pamokos eilutę.

- Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.

- Maldoje paprašykite Dievo įdiegti jūsų širdyse norą būti taikdariais.

Pirmadienis

- Perskaitykite 2 Sam 19, 2–31.

- Pabandykite prisiminti kokią nors šventę, kuri buvo sugadinta kieno tai nepasitenkinimu.

Kaip jūs tuo momentu jautėtės?

- Ar galime mes pateisinti Joabo reakciją, atsakant į Dovydo elgesį? Kodėl taip? Kodėl ne?

- Prisiminkite situaciją, kur jums reikėjo pasielgti taip, kaip pasielgė Dovydas su Šimi. Jeigu jūs dar galite ką nors pakeisti, tai suraskite tą žmogų ir padarykite viską, ką galite padaryti savo jėgomis, kad būtų atleista ir visos problemos išspręstos teigiamai.

- Maldoje paprašykite Dievo, kad padėtų atkurti nutrauktus tarpusavio santykius.

Antradienis

- Perskaitykite 2 Sam 19, 32–44.

- Pagalvokite, kodėl Dovydas taip nuoširdžiai elgėsi su savo priešais, juk būtų nenuostabu, jei jis su jais būtų pasielgęs rūsčiai.

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite, kodėl atleidimas kitiems nelaikomas silpnybe.

- Maldoje paprašykite Dievo atlaidžios dvasios visiems.

Trečiadienis

- Perskaitykite laikraštyje ar žurnale, ar pažiūrėkite laidą per televizorių, kur kalbama apie taikius susitarimus tarp šalių ar žmonių.

- Pagalvokite, kokia konfliktų priežastis, kurie iškyla tarp tautų ir šalių, ir nesutarimų, kurie iškyla tarp paauglių? Ar tarp jų yra kas nors panašaus? Ir kuo skiriasi?

- Perskaitykite Mt 5, 9. Kokį pažadą Dievas duoda taikdarius?

- Maldoje paprašykite Dievo padovanoti jums tokius charakterio bruožus, kurie padarytų jus taikdariais.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Mt 18, 21–22. Pagalvokite apie matematiką, kuri atsispindi šiose eilutėse.
- Pagalvokite: Jėzus sakė, kad reikia atleisti nusikaltimus net iki septyniasdešimt septynių kartų. O jeigu jus įžeistų dar vieną kartą, tai jūs jam galite daugiau neatleisti? Paaiškinkite savo atsakymą.
- Sužaiskite rolėmis šią istoriją per šeimos pamaldas.
- Maldoje paprašykite Dievo duoti jums atlaidžią dvasią.

Penktadienis

- švarus popieriaus lapas yra naudojamas bandant aprašyti žmogaus jausmus, kuriam atleista. Prisiminkite dar tris pavyzdžius, kurie galėtų būti atleidimo simboliais.
- Išsirinkite vieną simbolį ir prie jo nupieškite iliustraciją. Po to pakabinkite jį savo kambaryje, kad jis jums primintų Dievo atleidimą.
- Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.
- Maldoje padėkokite Dievui, kad Jis jums atleido šimtus kartų.

5 pamoka

BŪTI PALAIMINIMU

Įsimintina eilutė: “O Jėzus augo išmintimi, metais ir malone Dievo ir žmonių akyse” (Lk 2, 52).

“Juk ir Žmogaus Sūnus atėjo ne kad Jam tarnautų, bet Pats tarnauti ir Savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį” (Mk 10, 45).

Tyrinėjimo tekstai: Lk 2, 51–52; Mk 10, 45; E. Vait. “Amžių ilgesys” 68–74 psl.

*Pagrindinė mintis: **Sekdami Jėzumi, mes galime tarnauti žmonėms jau dabar.***

Ar žinote ką nors iš savo amžiaus vaikų, kurie visada būtų linksmi, paklusnūs, norintys padėti? Jėzus, būdamas vaiku, būtent toks ir buvo. Ar jūs norėtumėte nors vieną dieną praleisti su Jėzumi, kaip su savo Draugu?

“Jėzau, sūneli, laikas daryti pamokas”, – pašaukė Marija. Mažasis Jėzus buvo užsiėmęs namų ruošos darbais, bet, išgirdęs mamos šaukimą, Jis šypsodamasis priėjo prie jos. Jis į vietą padėjo įrankį ir laukė, ką pasakys mama. Labai dažnai Marija susižavėjusi žiūrėdavo į savo Sūnų. Jis niekada nesikaprizindavo, jeigu negaudavo to, ko norėjo. Jo veidas visada atspindėjo gerumą netgi tada, kai kiti vaikai blogai su Juo elgėsi. Marija prisiminė daug atvejų, kai kiti vaikai iš Jo pasijuokdavo, nenorėdami su Juo draugauti. Jis tik tyliai nueidavo į šalį ir ieškodavo naujų draugų.

Sėdėdamas ant Savo motinos kelių, mažasis Jėzus mėgdavo leisti laiką tyrinėjant Raštus. O kai Jis paaugo, Pats mėgo skaityti ir dažnai skaitydavo. Bet be mamos ir Dievo Žodžio Jėzus turėjo ir kitus mokytojus. Jis mokėsi išminties iš medžių ir javų laukų, iš upių ir ežerų, iš gyvūnų ir paukščių. Jo mokytojas buvo gamta, iš kurios Jis mokėsi gerumo ir tarnavimo. Mes einame į mokyklą, kad išmoktume įvairių mokslų, o paskui dar mokomės toliau, kad taptume gydytojais ar mokytojais. Jėzus Savo mokykloje ruošėsi tapti pasaulio Gelbėtoju.

Bet Jėzus nelaukė, kol Jis numirs ant kryžiaus, kad pasitarnautų žmonėms. Netgi kai Jis buvo vaiku, visą laiką darė gera kitiems. Jis visada rasdavo būdą, kaip palengvinti kitų žmonių gyvenimą. Prie Jo viskas atgydavo ir atrodė, kad Jam esant netgi paukščiai medžiuose linksniau čiulbėdavo.

“Jėzau, būk atsargus, Nazaretas yra labai nuodėmingas miestas,” – kalbėjo mama, lydėdama Jį į Juozapo dirbtuvę. Jėzus gerai žinojo priežastį, kodėl Jo tėvai pasirinko gyventi būtent Nazarete. Juozapas pats užaugo Nazarete ir jis žinojo, kad izraelitai visą laiką Nazareto gyventojus laikė blogais žmonėmis. Todėl tai buvo geriausia vieta Jėzui, kur Jis galėjo augti ir įrodyti, kad gyvenant blogio ir nedorybės aplinkoje, galima išsaugoti tyrumą ir šventumą savo gyvenime. Jėzus ir šiandien yra mums pavyzdys.

“Geras darbas, sūneli,” – kalbėjo Juozapas. Jėzus visada gerai atlikdavo darbą. Jis visada dirbo sąžiningai ir su džiaugsmu. Jis mėgo neobliuotas lentas paversti glotniais baldais. Atsargiai sujungdamas detales į naują gaminį, Jis žiūrėjo į šiuos paprastus daiktus su malonumu, kaip kad žiūrėjo į Visatą, kurią Pats sukūrė. Paskui Jis sutvarkydavo dirbtuvę. Ar galite įsivaizduoti jaunuolį, kuris nuoširdžiai ir stropiai dirba, o paskui sutvarko savo darbo vietą be jokių priverstinių nurodymų? Dažnai dirbdamas Jis dainuodavo skambiu, melodingu balsu. Dovydo psalmių žodžiai pripildydavo dirbtuvę, sujungdami Dangų su žeme, nukreipdami pavargusias žmonių širdis, kurie klausėsi Jo, į dangišką Tėvynę. Bet koks piktas angelas greitai išnykdavo, išgirdęs muzikos garsus, garbinančius Dievą. Tada šventi dangaus angelai pripildydavo kambarį, prisijungdami prie tos giesmės.

Jaunuolis Jėzus buvo pergalinga asmenybė. Jis traukė prie Savęs žmonių širdis, užjausdamas juos. Jis atidavė visą Savo energiją dėl kitų žmonių laimės. Dievas kalbėjo: “Štai Mano tarnas, kurį Aš remiu, Mano išrinktasis, kuriuo Aš gėriuosiu” (Iz 42, 1). O vėliau Morkus parašys: “Juk ir Žmogaus Sūnus atėjo ne kad Jam tarnautų, bet Pats tarnauti ir Savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį” (Mk 10, 45). Net tada, kai Jis buvo vaiku.

Sabata

- Perskaitykite pasakojimą “Būti palaiminimu”. Pasidalykite įspūdžiais to, ką perskaitėte, su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

- Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.
- Paklauskite savo pastoriaus ar Sabatos mokyklos mokytojo, kaip jūs galėtumėte tarnauti Dievui bažnyčioje.
- Maldoje padėkokite Dievui už Jėzaus vaikystės gerus pavyzdžius.

Pirmadienis

- Perskaitykite Luko 2, 51–52, o taip pat iš E. Vait knygos “Amžių ilgesys” 68–74 psl.
- Prisiminkite tuos atvejus iš Jėzaus gyvenimo vaikystėje, kai Jis buvo gėrio skleidėju žmonėms ir gyvūnams. Slapčia padarykite ką nors malonaus savo artimiesiems ir pažįstamiems.
- Maldoje padėkokite Dievui už viską, ką Jis daro dėl mūsų, net jeigu mes to ir nematome.

Antradienis

- Perskaitykite 2 Kor 8, 2–5; 9, 7.
- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje surašykite veiksmų sąrašą, kuriais jūs galėtumėte skleisti gėrį aplinkiniams žmonėms.
- Prisiminkite, kad tarnavimas aukomis reiškia ne tik medžiaginę pagalbą.
- Maldoje paprašykite Dievo vadovauti visiems jūsų planams ir darbams, kad galėtumėte teisingai ir laiku viską padaryti.

Trečiadienis

- Perskaitykite Jn 13, 1–17. Vienu sakiniu pasakykite, kokią pamoką Jėzus davė mokiniams, nuplaudamas jiems kojas.
- Pamąstykite ir palyginkite Jėzaus tarnavimą žmonėms, kai Jis buvo mažu vaiku, su koju nuplovimu prieš Jo nukryžiavimą.
- Pagalvokite, kaip jūs galite pasitarnauti aplinkiniams žmonėms ir kokie jūsų poelgiai atitiktų koju plovimą.
- Maldoje paprašykite Dievo suteikti jums ryžto tarnauti žmonėms net ir tada, kai jums nedėkoja.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Mt 5, 23–24; 18, 21–22.
- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite, kaip viską atleidžianti dvasia gali būti gėrio skleidėja aplinkiniams žmonėms.
- Pagalvokite, kaip jūsų atleidžianti dvasia gali skleisti gėrį jūsų tėvams ir jūsų šeimos nariams.
- Maldoje paprašykite Dievo, kad padėtų jums nuolatos tarnauti Jam ir aplinkiniams žmonėms.

Penktadienis

- Perskaitykite Pat 15, 1.18; Rom 12, 18–19.
- Panaudodami bet kokią medžiagą (molį, gipsą) padarykite daiktą, kuris atvaizduotų krikščionišką tarnavimą, skleidžiantį gėrį aplinkiniams žmonėms.
- Pagiedokite savo mėgstamą giesmę per vakaro pamaldas.
- Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.
- Pasimelskite su visa šeima ir paprašykite Dievo, kad Jis per jūsų kasdieninį tarnavimą galėtų laiminti aplinkinius žmones.

6 pamoka

NUSIMINĘS TĖVAS

*Įsimintina eilutė: “Matydamas minias, Jis gailėjosi žmonių, nes jie buvo suvargę ir ap-
leisti lyg avys be piemens. Tuomet Jis tarė mokiniams: Pjūtis didelė, o darbininkų maža.
Melskite pjūtis šeiminką, kad atsiųstų darbininkų į Savo pjūtį” (Mt 9, 36–38).*

Tyrinėjimo tekstai: Jn 4, 46–54.

Pagrindinė mintis: Kai mes tarnaujame žmonėms, tai padedame jiems tikėti Dievu.

Ar teko jums kada nors prašyti kažko įvykdyti tai, kuo patys buvote netikri ir nesitikėjote? Kar- tą pas Jėzų atėjo žmogus, kuris abejojo, kad Jėzus jam gali padėti. Tačiau Jėzaus pagalba sustip- rino to žmogaus tikėjimą.

“Jėzus ateina! Jis ateina į mūsų miestą!” – kiekvienas Kanos gyventojas girdėjo tą žinią. Ar galite įsivaizduoti, kas būtų, jei Jėzus ateitų į mūsų miestą?

“Galbūt Jis išgydytų mano sūnų?” – pagalvojo karaliaus valdininkas iš Kafarnaumo. Jis pats ir gydytojai, kurie gydė jo sūnų, jau prarado viltį, kad sūnus išgis. Laikas nuo laiko tėvas pirkto sūnui

įvairius vaistus ir visą laiką girdėjo gydytojų tartus liūdnus žodžius: “Gaila, bet mes niekuo negalime padėti. Atrodo, kad jūsų sūnaus liga nepagydoma”.

“O sūneli, laikykis dar truputį, – kartą pasakė tėvas. – Aš paieškosiu Jėzaus – Didžiojo Gydytojo. Galbūt Jis galės tau padėti? – tai pasakęs, tėvas išvyko į Kanos miestą ieškoti Jėzaus.

“Kur Jėzus – Didysis gydytojas? Ar matėte Jį?” – klausinėjo karaliaus valdininkas praeivių. Pagal žmonių parodymus, jis pagaliau Jį surado.

Jis labai nustebė, kai pamatė, kad Jėzus atrodė kaip paprastas žmogus ir vilkėjo paprastą drabužį. Matyt Jis neturėjo daug pinigų ir nebuvo įžymus žydas. Todėl karaliaus valdininkas suabejojo, ar gali Jėzus išgydyti jo sūnų?

“Viešpatie, mano sūnus miršta...” – pradėjo jis.

Nėra didesnio skausmo, kaip skirtis su mirštančiu sūnumi. Tai taip pat, ką jautė dangiškasis Tėvas, kai Jėzus mirė ant kryžiaus. Dar iki to, kai valdininkas kreipėsi į Jėzų, Viešpats panorė padėti šiam kenčiančiam žmogui.

Jėzus suprato, kad valdininkas dar abejoja Juo. Bet Jis iš tikrųjų gali padėti jam. Tikrai po to valdininkas patikėjo, kad Jėzus buvo Dievas, žadėtasis Mesijas.

Jėzus jam atsakė: “Kol nepamatysite ženklų ir stebuklų, jūs netikėsite”. Valdininkas nusistebėjo tuo, kad Jėzus perskaitė jo mintis. Galbūt jis iš tikrųjų stovėjo prieš Dievą, bet jo tikėjimas buvo labai silpnas.

“Viešpatie, ateik, kol mano vaikas dar nenumirė,” – suklupeš ant kelių, su ašaromis akyse prašė jis. Beviltiškai jis laukė, ką Jėzus atsakys. Jėzus nusišypsojo.

“Eik, tavo sūnus gyvas”, – švelniai pasakė Jėzus. Tada valdininko širdis prisipildė tikėjimo. Jis patikėjo, kad jo sūnus išgis, ir dar daugiau tikėjo, kad Jėzus yra tas žadėtasis Mesijas, apie kurį jis skaitė Raštuose. Jis patikėjo, kad Jėzus gali išgydyti bet kokią ligą.

O namuose prie jo mirštančio sūnaus vyko stebuklas.

“Pažiūrėk, jo veidas paraudo”, – pastebėjo tarnas.

“Karštis atslūgo ir karštingė paliko jį”, – palietęs jo kaktą, pasakė kitas. Rytą tarnai išėjo pasitikti savo šeimininko ir pranešti jam gerą žinią. “Tavo sūnus sveikas”, – pamatę berniuko tėvą, iš tolo šaukė jam.

“Kurią valandą sūnui pasidarė geriau?” – nekantriai paklausė valdininkas. “Vakar apie septynią valandą atslūgo jam karštis,” – atsakė tarnai.

Valdininkas prisiminė, kad būtent tuo laiku Jėzus pasakė: “Tavo sūnus sveikas”. Tai atsitiko tuo momentu, kai jis visiškai patikėjo.

Sugrįžęs tėvas apkabino savo sūnų, išliedamas nuoširdžią meilę.

Taip ir tave Dievas apkabins, kai tu susitiksi su Juo danguje ir būsi išgelbėtas amžinai.

Iš pradžių valdininkas silpnai tikėjo, bet kai jis pamatė Kristaus meilę, tai patikėjo visa širdimi. Jėzus kviečia mus išreikšti ir perduoti Jo meilę tiems, kuriems labiausiai reikia, tada ir jų tikėjimas Jėzumi sustiprės, ir vieną gražią dieną jie taip pat susitiks su Juo.

Sabata

- Perskaitykite pasakojimą “Nusiminęs tėvas”. Pasidalykite įspūdžiais to, ką perskaitėte, su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

- Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.

- Paprašykite suaugusiųjų, kad jie papasakotų patyrimą iš savo gyvenimo, kaip jie kažkam

padėjo ir tuo sustiprino to žmogaus tikėjimą.

- Maldoje paprašykite Dievo parodyti jums, kaip jūs galėtumėte pritraukti žmones į Dievo karalystę.

Pirmadienis

- Perskaitykite Jn 4, 46–54.

- Savais žodžiais paaiškinkite, kas atsitiko su tėvo tikėjimu po to, kai Jėzus patenkino jo patį svarbiausią prašymą.

- Su savo draugais nueikite į vaikų namus, kur galėtumėte padėti vaikams tuo, ko jiems labiausiai reikia.

- Maldoje paprašykite Dievo parodyti jums vaiką ar jūsų bendraamžį, kuriam galėtumėte pasitarnauti.

Antradienis

- Perskaitykite Mt 9, 35–38.

- Nupieškite arba aprašykite “nuliūdusių, suvargusių, apleistų žmonių minią”, “avių bandą be piemens” arba “javų lauką pjūties metu”.

- Pagalvokite, kokiai grupei žmonių galima pritaikyti šį aprašymą. Ką jūs galite padaryti, kad galėtumėte būti “pjovėju” tame “lauke”? Kaip jūs galėtumėte pasitarnauti jiems, kad jų tikėjimas sustiprėtų.

- Maldoje padėkokite Dievui už galimybę tarnauti Jam.

Trečiadienis

- Dar kartą perskaitykite Jn 4, 46–54.

- Aprašykite valdininko elgesį ir jo reakciją. Kaip jūs galvojate, ką jis jautė?

- Prisiminkite stebuklą, kurį padarė Jėzus jūsų gyvenime. Ką jūs tuo metu jautėte? Ar panašus jūsų patyrimas į to valdininko patyrimą? Kokią reikšmę turi šis patyrimas jūsų gyvenime? Kaip jis padėjo augti jūsų tikėjimui?

- Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis padėtų jums panaudoti kiekvieną galimybę pasidalyti tikėjimo patyrimu su kitais žmonėmis. Tegu tai būna vienas iš jūsų tarnavimo būdų artimiesiems.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Lk 9, 1–6.

- Pakalbėkite su suaugusiais, kaip jūsų amžiuje tapti Kristaus mokiniu? Kaip jūs galite pasitarnauti artimiesiems? Kaip jūs galite visiškai priklausyti Dievui ir tuo metu, kai jūs kažką veikiate? Kaip jūs galite padėti žmonėms pasitikėti Jėzumi?

- Maldoje garbinkite Dievą už galimybę tarnauti artimiesiems dėl Jo meilės. Paprašykite Jo, kad parodytų jums, ką dar jūs galite padaryti aplinkiniams žmonėms.

Penktadienis

- Šeimoje, pamaldų metu, sužaiskite rolėmis išminktą istoriją.

- Iš senų žurnalų iškirpkite vaikų fotografijas ir sudarykite paveikslą, kuris vaizduotų, kaip vaikai yra brangūs Jėzui.

- Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.

- Suplanuokite su visa šeima patarnauti vaikams, kuriems reikalinga pagalba.

- Maldoje garbinkite ir dėkokite Dievui ir paprašykite, kad Jis palaimintų visus jūsų planus tarnauti Dievui ir žmonėms.

NETIKĖTAS TIKĖJIMAS

Įsimintina eilutė: “Joje apsireiškia Dievo teisumas iš tikėjimo į tikėjimą, kaip parašyta: „Teisusis gyvena tikėjimu“ (Rom 1, 17).

“Kaip kūnas be dvasios miręs, taip ir tikėjimas be darbų negyvas” (Jok 2, 26). Tyrinėjimo tekstai: Lk 7, 1–10.

*Pagrindinė mintis: **Dėka mūsų tikėjimo, Dievas gali gausiai laiminti mūsų artimuosius.***

Ar buvo jūsų gyvenime tokia situacija, kai jums prireikė ką nors užtarti, ir to dėka tas žmogus išvengė didelių nemalonumų? Jūs, kaip krikščionys, turite didesnę įtaką kitų žmonių gyvenime, negu patys apie tai galvojate. Perskaitykite pasakojimą ir jūs patys įsitikinsite, kaip tikėjimas netikinčio žmogaus išgelbėjo jo draugo gyvybę.

“Ponai, ar negalėtumėte jūs man padėti? – kreipėsi į žydų seniūnus romėnų šimtininkas. – Mano tarnas labai serga. Jis miršta. Prašau, paprašykite Jėzaus, kad Jis ateitų ir Jį išgydytų”. Skirtingai nuo kitų romėnų karių, šis šimtininkas su savo tarnu elgėsi pagarbiai ir su meile. Jo tarnas taip pat atsakė jam tuo pačiu, ir jie buvo kaip vienos šeimos nariai. Todėl šimtininkui buvo skaudu vien nuo tos minties, kad tarnas gali numirti.

“Mes padarysime viską, ką pajėgsime”, – atsakė seniūnai ir išėjo ieškoti Jėzaus. Kai tik seniūnai surado Jėzų, jie viską papasakojo Jam.

“Romėnų šimtininkas, gyvenantis mūsų mieste, prašo Tavo pagalbos. Jis to vertas. Jis visada teisingai elgiasi su mumis ir daug gero yra padaręs žydų tautai. Jis myli mus. Jis pastatė mums sinagogą. Tu turi jam padėti!” – sakė jie. Jėzaus širdis suvirpėjo. Kai Jis girdėjo, kad kažkas serga ar kam reikalinga pagalba, tai iš karto stengėsi jam padėti. Noras padėti žmogui iškilo Jėzui ne dėl to, kas yra tas žmogus ir ką jis padarė, ar ko užsitarnavo, bet dėl to, kad tas žmogus pripažino, jog jam reikalinga pagalba. Jėzus tuojau pat vyko į šimtininko namus.

Kai Jėzus buvo jau netoli jo namų, šimtininkas atsiuntė savo draugus Jam pasakyti: “Viešpatie, nesivargink, nes aš nesu vertas, kad Tu užeitum į mano namus”. Šimtininkas buvo daug girdėjęs apie Jėzų, apie Jo stebuklingą gydymo galią ir meilę. Jėzuje jis matė tai, ko žydai nesugebėjo pamatyti. Jis suprato, kad Jėzus yra nepaprastas Žmogus, ir todėl jis pasijautė nevertu, kad pas jį užeitų toks įžymus svečias. Tačiau šimtininko prašymas nesustabdė Jėzaus, Jis ėjo toliau prie karininko namų. Jėzus turėjo vieną tikslą – nešti palaiminimą. Kur tik Jis ėjo, visur nešė išgydymą, džiaugsmą ir ramybę. Kai Jėzus priėjo prie namų, šimtininkas pats išėjo Jo pasitikti.

“Viešpatie, aš taip pat nelaikau savęs vertu ateiti pas Tave, – prisipažino jis, – bet tik tark žodį, ir mano tarnas pasveiks. Tu žinai, kad aš vadovauju šimtams karių, todėl aš žinau, kas yra valdžia. Jeigu aš sakau kuriam nors iš jų: “Eik!” – jis klauso; jei sakau kitam: “Ateik čionai!” – ir jis ateina. Ką bepasakyčiau savo tarnui, viską jis padaro. Aš žinau, kad Tu turi valdžią ligoms, ir viskas Tavo įsakymui paklūsta. Pasakyk tik žodį ir aš tikiu, kad mano tarnas pasveiks.

Jėzus, išgirdęs šimtininko žodžius, labai nustebo.

Atsigręžęs į Jį lydinčią minią, tarė: “Sakau jums – nė Izraelyje neradau tokio didelio tikėjimo”.

O šimtininkui su užuojauta Jis pasakė: “Kadangi tu tiki Manimi, tavo tarnas pasveiks”.

Kai šimtininkas sugrįžo namo, pamatė, kad jo sergantis tarnas pasveiko, kaip Jėzus ir buvo žadėjęs.

Tą dieną šimtininko namuose visi džiaugėsi todėl, kad šio žmogaus tikėjimas padėjo jo tarnui

pasveikti. Bet palaima tuo nesibaigė. Ir šiandien liejasi palaima tiems žmonėms, kurie, išgirdę šią istoriją, sustiprina savo tikėjimą. Kaip Jėzus šimtininko tikėjimu išgydė jo tarną, taip ir šiandien Dievas daro stebuklus pagal mūsų tikėjimą. Tik įsivaizduokite, kokias palaimas galime nešti kitiems, jeigu mes patikėtume Juo taip, kaip šimtininkas tikėjo!

Sabata

- Perskaitykite pasakojimą "Netikėtas tikėjimas".
- Pasidalykite įspūdžiais to, ką perskaitėte, su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

- Perskaitykite Mt 8, 5–13.
- Pagalvokite, koks yra svarbiausias momentas šioje istorijoje.
- Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.
- Maldoje paprašykite Dievo išmokyti jus kažko ypatingo šią savaitę.

Pirmadienis

- Perskaitykite Lk 7, 1–10.
- Pagalvokite ir išrinkite vieną iš šių sakinių, kuris, jūsų požiūriu, yra pats teisingiausias:
- Jėzus stebėjosi šimtininko tikėjimu;
- Žydų seniūnai labai įtikinamai kalbėjo;
- Jis žinojo, kad šimtininko tarnas greit mirs;
- Jam buvo gaila šimtininko tarno.
- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite pasirinktą sakinį ir parašykite, kodėl nepasirinkote kitų sakinių.
- Maldoje paprašykite Dievo, kad duotų jums išminties, kuri padidintų jūsų tikėjimą Juo.

Antradienis

- Savais žodžiais paaiškinkite, kodėl Jėzus pasakė: "Sakau jums, kad nė Izraelyje neradau tokio didelio tikėjimo".
- Pagalvokite apie ką nors, kurį jūs gerai pažįstate ir kuris turi didelį tikėjimą. Dar parinkite kokius tris žodžius su reikšme "didelis tikėjimas".
- Pakalbėkite su kuriuo nors medicinos darbuotoju, esančiu jūsų bendruomenėje. Paklauskite jo: „Kodėl jūs nusprendėte dirbti pagal šią specialybę? Kokį ryšį turi jūsų profesija su tikėjimu ir tarnavimu? Kokias galimybes jums suteikia jūsų profesija, kad galėtumėte paliudyti apie Jėzų? Ar jums atsitiko koks nors stebuklas? Kokia Rašto eilutė ar skyrius turi didelę reišmę jūsų profesijai? "
- Maldoje paprašykite Dievo sustiprinti jūsų tikėjimą, kad galėtumėte panaudoti jus kitų labui.

Trečiadienis

- Atsiverskite Naujajį Testamentą ir suraskite penkis Jėzaus padarytus išgydymo stebuklus. Pagalvokite apie tai, kaip žydų seniūnai, kurie perdavė Jėzui šimtininko prašymą, prašė Jėzų išgydyti tarną todėl, kad šimtininkas buvo vertas tokios palaimos.
- Penkiose išgydymo istorijose, kurias jūs parinkote iš Naujojo Testamento, ar yra toks momentas, kad Jėzus gydė ir darė stebuklus tik tiems, kurie užsitarnavo?
- Kokį palaimingą tarnavimą jūs galite savarankiškai atlikti? Atlikite jį šią savaitę.
- Maldoje dėkokite Dievui už jūsų talentus, kuriuos jūs galite panaudoti, kad būtų palaiminti kiti.

Ketvirtadienis

- Pasirinkite vieną giesmę.
- Nupieškite šiai giesmei iliustraciją.
- Pasistenkite pavaizduoti tarnavimo svarbumą, per kurį jūs galite skleisti gėrį artimiesiems.
- Maldoje paprašykite Dievo padėti jums papasakoti kitiems žmonėms apie sveiką gyvenimo būdą.

Penktadienis

- Šeimoje, pamaldų metu, sužaiskite rolėmis išmoktą istoriją.
- Popieriaus lape parašykite, kaip buvo elgiamasi su vergais per visą istoriją.
- Savo šeimoje apsvarstykite, ką reiškia žmonėms būti nuodėmės vergais. Kaip mes galime skleisti gėrį ir tarnauti žmonėms, kurie vis dar yra nuodėmės vergai?
- Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.
- Maldoje paprašykite Dievo, kad padėtų jums maloniai ir pagarbiai elgtis su žmonėmis.

8 pamoka

TRUPINIAIŠUNIMS

Įsimintina eilutė: “Nėra skirtumo tarp žydo ir graiko, nes tas pats visų Viešpats, turįs turtų visiems, kurie Jo šaukiasi: „Kiekvienas, kuris šaukiasi Viešpaties vardo, bus išgelbėtas“ (Rom 10, 12–13).

Tyrinėjimo tekstai: Mk 7, 24–30.

Pagrindinė mintis: Jėzus kviečia mus tarnauti visiems žmonėms, netgi jei jie kuo nors ir skiriasi nuo mūsų.

Ar jūsų gyvenime buvo tokia situacija, kai jūs ko nors labai norėjote, bet žinojote, kad negalite to gauti vien tik todėl, kad jūs esate ne tas žmogus, kuriems tai pasiekama? Perskaitykite pasakojimą apie moterį, kuri, patekusi į panašią situaciją, pasitikėjo Jėzumi ir gavo ko prašė.

“Jėzau, Jėzau, prašau, padėk man! Mano dukterį apsėdo netyrosios dvasios!” – verkė moteris, suklypusi prie Jėzaus kojų.

“Ir dieną, ir naktį jos ją tampo. Prašau, padėk jai, aš žinau, Tu gali! Aš prašiau kitų dievų, bet jie jai nepadėjo. Tu, Viešpatie – mano paskutinė viltis!”

Žinoma, Jėzus išgirdo ją, bet elgėsi taip, tartum ignoruotų jos prašymą. Nieko neatsakydamas jai, Jis ėjo toliau.

“Prašau, – sekdamas Jį maldavo moteris, – mano dukrai reikia Tavo pagalbos. Mums reikia Tavo pagalbos!” – šaukė ji.

Pagaliau Jėzus sustojo ir, atrodo, nepatenkintas pažiūrėjo į moterį. Ji buvo graikė ir be to, dar ir išvaryta iš savo šalies. Ji priklausė tai žmonių grupei, kurią žydai persekiojo ir nekentė. Jėzus tarė jai:

“Negerai imti vaikų duoną ir mesti šunychiams. Leisk pirmiau pasisotinti vaikams”. Moteris suprato, ką iš tikrųjų norėjo pasakyti Jėzus. Jis turėjo omenyje, kad Dievas pirmiausia turėtų pasirūpinti Savo vaikais – žydais.

“Jėzau, siųsk ją į namus”, – kalbėjo mokiniai, išgirdę Jėzaus atsakymą.

“Per daug rūpesčių su šia moterimi. Tu turi svarbesnių darbų. Tu negali leisti laiko su šia sirofinikiete”, – sakė jie.

“Žinoma, Jis neprasidės su ja, – manė apaštalai. – Niekas tokių žmonių nemyli”.

Bet ši moteris nenorėjo atsitraukti. Ji Jėzaus žodžiuose ir balso tone pagavo mintį, kuri teikė jai viltį, todėl ji ir vėl kreipėsi į Jį. Ji matė Jame Žmogų, kuris rūpinasi kitais ir kuriam paklūsta kiekviena liga.

“Tai, ką Tu sakai apie šunis, tai tiesa, Viešpatie, – atsakė moteris, – bet ir šunyčiai po stalu ėda, ką vaikai pritrupino, – nusižeminusi tęsė ji.

Jai neturėjo reikšmės, kad į ją kreipėsi kaip į šunį. “Juk ir šunys turi kažkokią privilegiją. Šeiminkas taip pat maitina savo šunis”, – užbaigė ji.

“Koks tikėjimas, – pagalvojo Jėzus, – ši moteris neturėjo jokių galimybių išgirsti tiesą, bet, nepaisant to, ji tiki, kad Aš galiu padaryti tai, ko ji prašo. Ji Manyje mato savo Gelbėtoją ir Atpirkėją. Tai – tikėjimo moteris”.

“Tu turi tvirtą tikėjimą, – pasakė jai Jėzus. – Pagal tavo tikėjimą Aš išpildysiu tavo prašymą”.

“Ačiū, ačiū”, – dėkojo laiminga motina. Parėjusi namo, ji rado savo dukterį išgijusią ir išlaisvintą nuo demonų.

Ar galite įsivaizduoti, apie ką kalbėjo tą dieną mokiniai?

“Vėl Jis padarė stebuklą. Kokią pamoką mes šiandien gavome?” – galbūt jie kalbėjosi vienas su kitu.

“Sprendžiant iš to, kaip Jėzus kalbėjosi su šia moterimi, aš maniau, kad Jis jos nepaklausys”, – kažkas pasakė.

“Aš taip pat galvojau, – prisipažino kitas. – Kai ji mums įkyrėjo, aš ir pasiūliau siųsti ją į namus, tai galvojau, kad ir Jėzus bus patenkintas ja atsikratęs. Bet dabar aš matau, kad Jis nori padėti visiems žmonėms, nepriklausomai nuo to, kokiai giminei ir kokiai tautai jie priklauso”.

“Tu teisus, pasakė vienas iš jų, – aš galvoju, kad mes, kaip mūsų Mokytojas, turime galvoti apie tuos, kurie dar negirdėjo apie Jį. Daugelis iš jų yra tremtiniai ir niekas jų nemyli. Jie taip pat turi daug problemų ir jie nieko nežino apie Jėzaus meilę”.

“Man atrodo, Jėzus nori mums paaiškinti, kad mes turime padėti visiems, nepriklausomai nuo to, kur jie gimė ir kas jie tokie yra”.

Pamoka, kurią tą dieną išmoko apaštalai, yra pamoka ir mums. Visiems, kurie yra šalia mūsų, reikalinga pagalba, nuoširdus rūpinimasis. Ir visiškai nesvarbu, kas jie – juodi ar balti, krikščionys ar nekrikščionys, užsieniečiai ar tėvynainiai. Kažkam jau šiandien reikalinga mūsų pagalba.

Sabata

- Perskaitykite pasakojimą “Trupiniai šunims”.
- Pasidalykite įspūdžiais to, ką perskaitėte, su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

- Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.
- Padėkokite Dievui už tai, kad Jis visus vienodai myli.

Pirmadienis

- Perskaitykite Mk 7, 24–30.
- Savo žodžiais paaiškinkite, ką būtent norėjo pasakyti Jėzus tais žodžiais, kurie taip abejin-

gai skambėjo. Kaip jūs galvojate, kodėl Jėzus tai pasakė?

- Prisiminkite atveją iš praeitos savaitės, kai jūs kažką teisėte pagal įvairias priežastis (pavyzdžiui, dėl to, kaip jis atrodė ar kažką ne taip padarė).
- Ką bendro turi Jėzus ir jūsų elgesys?
- Maldoje paprašykite Dievo, kad atleistų jums už tai, kad jūs kažką teisėte.

Antradienis

- Perskaitykite Apd 10, 34; Gal 3, 28–29.
- Palyginkite šiuos tekstus su Mk 7, 24–30, kuriuos skaitėte vakar. Kas yra bendro ir kuo šie tekstai skiriasi?
- Parašykite eilutes iš Pradžios 1, 26–27 ant gražiai apiforminto popieriaus lapo ir pakabinkite geriausiai matomoje vietoje.
- Pagalvokite, ką šios eilutės kalba apie tai, ką mes teisiame.
- Maldoje paprašykite Dievo duoti jums galimybę pasitarnauti tiems, kurie kažkuo skiriasi nuo jūsų.

Trečiadienis

- Suraskite ir iškirpkite iš senų žurnalų penkias fotografijas įvairių žmonių. Prie šių fotografijų parašykite keletą žodžių, ką jūs apie kiekvieną galvojate.
- Patikrinkite, ar teisingai jūs juos apibūdinote. Susipažinkite su tokiais pat žmonėmis kaip ir fotografijose.
- Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.
- Maldoje paprašykite Dievo šią savaitę suteikti jums galimybę susipažinti ir pasitarnauti žmogui, kuris į jus nepanašus.

Ketvirtadienis

- Stebėkite žmones turguje.
- Pagalvokite, kokiems žmonėms jums gali kilti išankstinė nuostata.
- Parašykite tris konkrečius darbus, kuriuos jūs galėtumėte atlikti šią savaitę, kad paneigtumėte savo išankstinę nuostatą.
- Maldoje paprašykite Dievo, kad padėtų jums pakeisti savo išankstinę nuomonę.

Penktadienis

- Šeimoje, pamaldų metu, sužaiskite rolėmis išminktą istoriją.
- Pagiedokite mėgstamą giesmę.
- Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.
- Pakalbėkite su tėvais, kaip jūs galėtumėte surasti draugų, kurie į jus nepanašūs.
- Maldoje padėkokite Dievui, kad Jis sukūrė žmones panašius į Save ir kad tą panašumą Jis nori atstatyti kiekviename žmoguje pagal Savo pavidalą ir charakterį.

PRADĖKITE NUO DOVANOS

Įsimintina eilutė: “Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Jis pradžioje buvo pas Dievą. Visa per Jį atsirado, ir be Jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę” (Jn 1, 1–3).

Tyrinėjimo tekstai: Jn 1, 1–18.

Pagrindinė mintis: Jėzus – tai palaiminta dovana, duota mums prieš sukuriant pasaulį.

Ar kada nors peržiūrinėjote savo vaikystės fotografijas, knygas ar dovanas, kurias jums padovanojo vaikystėje? Galbūt jūsų mama išsaugojo šias dovanas iki šių dienų. Ar žinote, kad Dievas davė jums neįkainojamą dovaną dar prieš pasaulio sukūrimą?

“Kaip greit praėjo metai! Vėl ateina Kalėdos. Mama, ar tu žinai, kad centrinėje aikštėje jau pastatė eglę!” – pranešė Olia savo mamai, kai jos abi plovė indus. Mama nusišypsojo ir padavė dukrelei išluostyti lėkštę.

“Kai prasideda Kalėdos, – susimąščiusi kalbėjo Olia, – tai visur aš girdžiu, kad Jėzus yra Dievo dovana mums. Bet ką tai reiškia?”

“Tai geras klausimas. Daugelis žmonių žino, kad Kristus – tai Dievo dovana mums, bet ne kiekvienas supranta, ką ši dovana reiškia ir kiek ji iš tikrųjų vertinga. Bet Biblijoje paaiškinama tikroji šios dovanos reikšmė”, – šluostydamosi rankas, kalbėjo mama. Po to ji paėmė Bibliją ir atvertė Jono Evangelijos pirmą skyrių.

“Ar tu žinai, kad Jėzus jau buvo dar prieš pasaulio sukūrimą? Ir kad Jis sukūrė visą pasaulį? – kalbėjo mama”.

“Nejaugi? – stebėjosi Olia. – Aš galvojau, kad Jėzus gimė prieš du tūkstančius metų”.

“Taip, Dievas atsiuntė Jį į šį pasaulį prieš du tūkstančius metų, kad Jis gimtų Kūdikiu, gyventų žemėje, palikdamas mums teisingo gyvenimo būdo pavyzdį, mirtų ant kryžiaus, o po to būtų prikeltas iš numirusių, kad žmonės galėtų gyventi amžinai. Taip, tai tiesa, bet Dievo išgelbėjimo planas prasidėjo dar anksčiau. Jėzus Kristus ir Dievas Tėvas buvo kartu iš pat pradžių. Kartu su Šventąja Dvasia Jie sukūrė visą pasaulį ir žmones, kurie jame gyvena. Štai pasiklausyk: “Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Jis pradžioje buvo pas Dievą. Visa per Jį atsirado, ir be Jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę” (Jn 1, 1–3).

“Oho, reikia pamąstyti! Aš negaliu įsivaizduoti, kad Jėzus jau buvo prieš ateinant Jam į šį pasaulį. O ką dar Jėzus padarė?” – domėjosi Olia.

“Iš pat pradžių, dar prieš tai, kai žemėje atsirado žmonės, Dievas Tėvas, Jėzus Kristus ir Šventoji Dvasia sutarė, kad Jėzus atiduos Savo gyvybę, kad išgelbėtų žmones, jeigu jie staiga nusidėtų”.

“Niekas kitas negalėjo jų išgelbėti, tik tai Jėzus”, – kalbėjo mama.

“Oi, mama, o ką jautė Dievas Tėvas, siųsdamas Savo Sūnų į žemę? Tikriausia Jis labai liūdėjo, kai Sūnus buvo žemėje”, – susimąščiusi sakė Olia.

“Žinoma, liūdėjo. Bet Dievui dar sunkiau buvo matyti, kaip žmonės žiauriai elgėsi su Jo Sūnumi. Įsivaizduoki, duoti tokią auką, tokią neįkainojamą dovaną – Savo mylimiausią Sūnų, kad išgelbėtų žmones, kuriuos Jis myli, o jie neapkentė ir nusigrėžė nuo Jo. Bet baisiausia Dievui buvo matyti, kaip Jėzus miršta ant kryžiaus”, – liūdnai kalbėjo mama.

“Atrodo, aš jau truputį suprantu, ką jautė Dievas, – atsakė Olia. – Aš žinau, kaip būna, kai padova-

noji kam nors dovana, o tas žmogus išmeta ją į šiukšlių dėžę. Tikriausia būtent tai norėjo pasakyti Jonas, kai rašė: „Atėjo pas savus, o savieji Jo nepriėmė“. Dievas davė dovana, o ar kas nors ją tinkamai įvertino”.

“Taip, tiktai kai kurie žmonės patikėjo Juo. Jie suprato, kad Jėzus iš tikrųjų buvo siųstas Dievo, kad Jis buvo ypatinga dovana, atsiųsta į pasaulį, kad išgelbėtų žmones. Jie matė, koks geras, nuoširdus ir mylintis Jis buvo, ir jie tikėjo, kad Šis Žmogus atėjo nuo Dievo”, – sakė mama.

“Tai kiek gi kainuoja ši dovana ir kiek mes turime užmokėti už ją?” – paklausė Olia.

“O čia svarbiausia, – atsakė mama. – Šios dovanos kaina yra Dievo Sūnaus Jėzaus Kristaus gyvybė, bet mums ši kaina lygi nuliui. Mes nieko neturime mokėti už šią dovana. Paprasčiausiai priimki Jį, Jis tavo – nemokamai”, – šypsodamasi sakė mama.

Taip!? Tokio pasiūlymo aš negaliu atsisakyti”, – nusišypsojo Olia ir sulankstė virtuvinius rankšluosčius.

“Aš žinojau, kad tu neatsisakysi”, – sakė mama, apkabindama savo dukterį.

Sabata

- Perskaitykite pasakojimą “Pradėkite nuo dovanos”.
- Pasidalykite įspūdžiais to, ką perskaitėte, su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

- Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.
- Prisiminkite, kokia dovana jums buvo pati brangiausia? Kodėl? Maldoje padėkokite Dievui už Jo nuostabias dovanas, padovanotas jums.

Pirmadienis

- Perskaitykite Jn 1, 1–5.
- Savo žodžiais paaiškinkite, kaip žodis „malonė“ atitinka perskaitytas eilutes. Jeigu „malonė“ reiškia tai, ko mes nenusipelnėme, bet vis tiek gavome, tai kaip jūs galite parodyti malonę savo kasdieniniame gyvenime kitiems žmonėms?
- Išvardykite tris būdus, kuriais galėtume parodyti malonę šią savaitę.
- Maldoje paprašykite Dievo pripildyti jūsų širdis malonės kitiems žmonėms.

Antradienis

- Perskaitykite Jn 1, 6–18.
- Pagalvokite, ką jūs galite padaryti šią savaitę, kad galėtumėte pasidalyti su artimaisiais šia didžiausia Dievo dovana? Prisiminkite ir užrašykite tokį atvejį, kai jūs kam nors padovanojote dovana, bet tam žmogui nepatiko jūsų dovana arba jis ją paniekino. Ką jūs tuo momentu jautėte? Ar tai panašu, ką jautė Dievas, kai Jėzų atmetė ir neapkentė?
- Maldoje padėkokite Dievui už Jėzų ir pasakykite Jam, kad jūs mylite ir priimate Jį.

Trečiadienis

- Perskaitykite Ef 2, 8.
- Iš kalėdinių piešinių sulankstykite dėžutę ir priklijuokite prie jos gražų kaspinėlj. Užrašykite ant atvirutės Ef 2, 8 eilutę ir pridėkite ją prie dėžutės. Padėkite dėžutę matomoje vietoje, kad ji jums primintų apie nuostabią Dievo dovana.
- Paklauskite savo tėvų, kokias dovanas jie gaudavo prieš jums užgimstant. Kaip žmonės žinojo, ką reikia dovanoti? Kaip mama įvertino tas dovanas?
- Maldoje paprašykite Dievo padėti jums tinkamai įvertinti Jo dovana.

Ketvirtadienis

- Užrašykite Ef 2, 8 eilutę ant atvirutės ir įdėkite ją į kalėdinį voką.
- Nupieškite kalėdinį piešinį ant voko ir pasiūskite jį kam nors, kam, jūsų nuomone, per šias šventes reikalingas padrąšinimas.
- Giedokite giesmes apie Dievo malonę.
- Melskitės už tuos, kurie yra nuodėmės vergai ir nesupranta Dievo dovanos vertės.

Penktadienis

- Savo žodžiais paaiškinkite šios citatos pagrindinę mintį: “Evangelija duota visiems. Pats garbingiausias nusidėjėlis neturi daugiau teisių į ją, negu pats blogiausias nusidėjėlis” (Martynas Laidas Džonsas).
- Pagalvokite, ką reiškia žmogui vadintis Dievo vaiku? Kokią atsakomybę ar privilegiją suteikia ši teisė žmonėms?
- Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.
- Pasimelskite su visa šeima ir padėkokite Dievui, kad Jis mus pavadino Savo vaikais. Visi kartu padėkokite Dievui už Jo siųstas dovanas jums.

10 pamoka

VISKUO RIZIKUODAMAS

Įsimintina eilutė: “Bet Jis buvo sužalotas dėl mūsų nusizengimų, ant Jo krito kirčiai už mūsų kaltes. Bausmė ant Jo krito mūsų išganymui, ir mes buvome išgydyti Jo žaizdomis” (Iz 53, 5).

Tyrinėjimo tekstai: Mt 1skyrius.

Pagrindinė mintis: Jėzus, atiduodamas Savo gyvybę, atėjo išgelbėti žmones iš nuodėmės.

Solinis koncertas fortepijonu. Pasirodymas prieš didelę auditoriją. Šuolis nuo bokšto į baseiną. Ar visa tai priverčia jūsų širdį stipriau plakti? Mums visiems kartais tenka rizikuoti, bet Jėzus prisirišęs Sau pačią didžiausią riziką.

“Ką man dabar daryti?” – klausė savęs Juozapas, vartydamasis lovoje. Tai, apie ką galvojo Juozapas, buvo Marija – jauna graži mergaitė, kuri turėjo tapti jo žmona. Jis vis galvojo apie ją. Atrodė, kad tą naktį jis neužmigs.

“Aš negaliu tuo patikėti! Marija – mano brangioji sužadėtinė – nėščia! Kokia gėda! Ir kaip ji tai galėjo padaryti?!” – Juozapas negalėjo tuo patikėti. Nerimastingos mintys apėmė jį.

“Aš taip ją myliu! Aš nenoriu, kad ji kentėtų dėl apkalbų, kurios greitai pasklis po miestą. Žmonės gali būti tokie pikti”. Staiga Juozapai kilo mintis: “Aš nutrauksiu sužadėtuves su Marija ir išsiųsiu ją į tolimą miestą, kur ji ramiai galės pagimdyti vaiką, ir niekas apie tai nesužinos”.

Pagaliau Juozapas pradėjo snausti, bet jo mintys vis dar buvo sutelktos apie tą, kurią jis mylėjo.

“Nesijaudink, Juozapai, – sakė angelas jam sapne. – Tu gali vesti Mariją. Ji nieko blogo nepadarė. Tai tiesa, kad ji nėščia, bet ji vis dar nekalta, o vaikas, kurį ji nešioja savo įsčiose, yra duotas Šventosios Dvasios. Ji pagimdys Mesiją. Kai gims vaikas, pavadink jį Jėzumi, todėl kad Jis išgelbės žmones iš jų nuodėmių”.

Kai Juozapas pabudo, jis aiškiai prisiminė angelo žodžius, bet dar nesuprato, kokią didelę atsakomybę uždėjo jam Dievas. Viskas jau aiškėja.

“O, štai kaip, – prisiminė Juozapas. – Tai turėtų būti Tas Kūdikius, apie kurį rašė Izaijas, kad jauna mergaitė pagimdys Kūdikį.”

Kokią palaimą pajautė Juozapas širdy, kai suprato, kad kas parašyta Šventajame Rašte, kurį jis taip ilgai tyrinėjo, pildosi tiesiog jo akyse! Pranašas Izaijas rašo: “Todėl Pats Viešpats duos jums ženklą. Štai mergelė laukiasi kūdikio; ji pagimdys sūnų ir pavadins Jį vardu Emanuelis” (Iz 7, 14).

Juozapas pakluso angelo liepimui. Jis greitai vedė Mariją. O kai Marija pagimdė Kūdikį, Jį pavadino Jėzumi. Jie viską darė taip, kaip Juozapui sakė angelas.

Tik įsivaizduokite, ką jautė Juozapas ir Marija, kai suprato, kad visa atsakomybė tenka jiems už Dievo Sūnaus priežiūrą, auklėjimą ir globą!

“Kodėl aš? – Galbūt klausė savęs ir Dievo Juozapas. – Ar aš esu vertas tokios garbės – auklėti paties Dievo Sūnų?”

Kuklumas, susitaikymas ir palimos jausmas užliejo Marijos širdį, kai ji suprato, kokį didelį pasitikėjimą ja išreiškė Dievas.

“Aš džiaugiuosi, Viešpatie, kad Tu patikėjai man Savo Sūnų, – meldėsi Marija. – Bet kokia tai rizika! O kas, jei aš ką nors padarysiu neteisingai?” – Galbūt galvojo ji.

Marija tikėjo, jog Dievas pasirinko ją iš daugelio moterų, kad atliktų šią ypatingą misiją, ir Jis padės jai visa tai atlikti.

Dievas Tėvas taip pat rizikavo, atiduodamas Savo Sūnų į nuodėmingų žmonių rankas, nes dėl jų, palikęs Savo dangiškąjį sostą, gimė mažu Kūdikiu. Pats Jėzus rizikavo daugiausiai, sutikdamas ateiti į žemę, gyventi žmogaus kūne, atlaikyti velnio gundymus ir mirti ant kryžiaus, kad mes turėtume amžinąjį gyvenimą Dangaus karalystėje. Jėzus patyrė ne tik fizinį skausmą ir kančias, apie kurias rašė Izaijas (Iz 53, 5). Jėzus buvo gundomas nusidėti, ir jei Jis būtų padaręs nors vieną nuodėmę, būtų praradęs galimybę tapti tikra auka už žmonių nuodėmes. Galėjo visam laikui atsiskirti nuo Savo dangiškojo Tėvo ir amžinai pasilikti žmogaus kūne. Kokia didelė rizika! Kaip labai Dievas myli mus!

Sabata

- Perskaitykite pasakojimą “Viskuo rizikuodamas”.
- Pasidalykite įspūdžiais to, ką perskaitėte, su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

- Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.
- Ištempkite guminę juostą ir pagalvokite apie žmones, kurie iš didelio aukščio krinta žemyn galva, tik apsirišę kojas gumine juosta. Ar jūs galėtumėte prisiimti tokią riziką vietoj Jėzaus? Maldo- je padėkokite Dievui už riziką, kurią Jis sutiko prisiimti, kad išgelbėtų mus.

Pirmadienis

- Perskaitykite Mt 1, 1–17.
- Pagalvokite, kaip rizikavo Dievas, atiduodamas Savo Sūnų žemiškiems tėvams.
- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje nupieškite šeimos medį arba parašykite apie savo protėvius, kurie mylėjo Dievą ir Jam tarnavo.
- Maldoje padėkokite Dievui, kad Jis padovanojo jums giminaičius, nuoširdžiai mylinčius Dievą.

Antradienis

- Perskaitykite Iz 53 sk.
- Užrašykite tris rizikos atvejus, dėl kurių jus perspėjo tėvai. Kaip jūs galvojate, kada rizika pateisinama, o kada ne?
- Perskaitykite, stebėkite ar pažiūrėkite teleprogramą apie gyvūnus. Pagalvokite, kaip gyvūnai dažnai rizikuoja, rūpindamiesi savo vaikais. Ką turi bendro ir kuo skiriasi gyvūnų ir Dievo veiksmai rūpinantis savo vaikais?
- Maldoje paprašykite Dievo duoti jums drąsos rizikuoti dėl Jo.

Trečiadienis

- Išvardykite tris atvejus, kai žmogus rizikuoja dėl savo mylimų žmonių.
- Perskaitykite Rom 5, 8.
- Pagalvokite, ką bendro turi žmogaus rizika ir Dievo rizika, aprašyta Rom 5, 8.
- Pasimelskite, kad Dievas duotų jums tikrą tikėjimą priimti Jo didžią dovaną ir leiskite Jam išgelbėti jus.

Ketvirtadienis

- Biblijoje suraskite šešis tekstus, kuriuose rašoma apie Dievo meilę jums.
- Pagiedokite savo mylimiausią kalėdinę giesmę.
- Aplankykite kokį nors pagyvenusį žmogų ir duokite jam pasiklausyti kalėdinių giesmių ar muzikos.
- Maldoje padėkokite Dievui, kad mes galime giedoti, džiaugtis ir garbinti Jį už didžią auką dėl mūsų.

Penktadienis

- Kartu su visa šeima sutikite sabatos dieną, stebėdami saulės nusileidimą.
- Visi kartu perskaitykite Izaijo 53 skyrių ir paklauskite Hendelio kūrinį "Mesijas".
- Prisiminkite ir užrašykite atvejį iš praeitos savaitės, kaip Dievas jums parodė Savo meilę.
- Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.
- Maldoje padėkokite ir pagarbinkite Dievą, kad Jis rizikavo dėl jūsų ir jūsų šeimos.

11 pamoka

SU MUMIS DIEVAS

Įsimintina eilutė: "Šiandien Dovydo mieste jums gimė Išganytojas. Jis yra Viešpats Mesijas" (Lk 2, 11).

Tyrinėjimo tekstai: Luko 2, 1–40.

Pagrindinė mintis: Jėzus užgimė žemėje, kad parodytų žmonėms Dievo charakterį.

Prisiminkite, kas jums mokantis mokykloje buvo sunkiausiai suprantama? O vėliau jūsų draugas ar tėvai jums labai aiškiai ir suprantamai paaiškino tai, kad iki šiol vis dar prisimenate. Taip pat įvyko ir kai Dievo Sūnus atėjo į žemę mažu Kūdikiu, kad mes geriau suprastume Dievo meilę.

Atėjo naktis. Viskas nurimo. Lauke, kur ganosi avys, dvelkia lengvas vėjelis. Danguje ryškiai šviečia žvaigždės. Tyla. Tikrai girdisi piemenų balsai, kurie kalba apie greitą Mesijo atėjimą.

“Kada gi ateis Izraelio Karalius ir užims Dovydo sostą”, – liūdnei sakė vienas iš jų.

“Pagal pranašų žodį, laikas jau arti”, – atsakė kitas.

“Taip, jau nebeilgai liko laukti, kai Dievas atsiųs Mesiją, kad išlaisvintų mus iš romėnų priespaudos. Jis priims Karalystę ir išlaisvins mus nuo priešų”.

Ir piemuo pradėjo melstis:

“Izraelio Dieve, prašau, atsiųski mums Mesiją...”

Staiga nakties dangus nušvito ryškia šviesa ir visas laukas buvo nušviestas nuostabia, paslaptinga šviesa. Piemenys išsigando, nes Viešpaties angelas atsistojo prieš juos. Angelas jiems tarė:

“Nebijokite! Štai aš skelbiu jums gerąją naujieną, kuri bus visai tautai. Šiandien Dovydo mieste jums gimė Išganytojas. Jis yra Viešpats Mesijas. Ir štai jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą vaisyklais ir paguldytą ėdžiose” (Lk 2, 10–12).

Ir kai tik angelas baigė savo kalbą, pasigirdo nuostabi muzika. Tai buvo pati gražiausia muzika, kurią jie buvo kada nors girdėję.

“Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė Jo mylimiems žmonėms!” – giedojo angelų choras (Lk 2, 14).

Daugiatūkstantinė angelų minia pranešė piemenims apie Jėzaus Kristaus gimimą.

Netrukus šviesa pradingo, kaip ir buvo atsiradusi.

Ir vėl pasidarė tylu ir tamsu. Nustebę piemenys kalbėjo:

“Nejaugi? Ką tai reiškia? ...Dovydo mieste? ...Tai Betliejus! Eikime į Betliejų ir pasižiūrėkime į Kūdikį, apie kurį pranešė angelai”, – sakė jie.

Tuoju pat jie išėjo ieškoti Kūdikio.

Kai piemenys atėjo į Betliejų, pagal angelo nurodytus ženklus jie surado Mariją ir Juozapą. Dangaus pasiuntiniai davė jiems ženklą: tvartelyje, ėdžiose ant šiaudų gulėjo pats ypatingiausias Vaikas, kada nors gimęs pasaulyje. Pamatę Jėzų, piemenys labai džiaugėsi. Kitą rytą žinia apie stebuklingojo Kūdikio gimimą pasklido po visą miestą.

“Mes matėme Mesiją. Mums pasirodė angelas ir sakė, kad naktį Betliejuje gimė Kristus, ir mes nuėjome ir savo akimis tai matėm. Jis suvystytas gulėjo ėdžiose. Jis Tas, kurio mes taip ilgai laukėme!” – šaukė jie.

Po aštuonių dienų Marija ir Juozapas apipjaustė Kūdikį pagal įstatymą ir pavadino jį Jėzumi, būtent taip, kaip jiems buvo pasakyta. O po keturiasdešimt dienų nuo Jo gimimo, Marija ir Juozapas atnešė Jėzų į Jeruzalės šventyklą pašvęsti Jį Dievui ir atnašauti aukos. Kunigas paėmė Kūdikį ir padėjo Jį ant aukuro. Jis užrašė į knygą vardą “Jėzus”, kur buvo surašomi visi žydų pirmagimiai. Bet jis nežinojo, kad Kūdikis, kurį jis laikė savo rankose, buvo ypatingas. Jis nematė šiame Kūdikyje Mesijo, kurį Dievas atsiuntė, kad išgelbėtų pasaulį.

Bet ten buvo du žmonės, kurie pažino Jėzų. Vienas iš jų buvo Simeonas. Jis paėmė Kristų ant rankų ir Marijai pasakė: “Štai, Šis skirtas daugelio Izraelyje nupuolimui ir atsikėlimui. Jis bus prieštaravimo ženklas, ir tavo pačios sielą pervers kalavijas, kad būtų atskleistos daugelio širdžių mintys” (Lk 2, 34–35).

O ar jūs šiame Kūdikyje, gulintame ėdžiose, atpažinote Jėzų – pasaulio Gelbėtoją? Jis atėjo į mūsų pasaulį ir tapo kaip vienas iš mūsų, kad parodytų mums, koks yra Dievas.

Sabata

- Perskaitykite pasakojimą “Su mumis Dievas”.
- Pasidalykite įspūdžiais to, ką perskaitėte, su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

- Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.
- Suraskite Biblijoje Palestinos žemėlapij ir apskaičiuokite atstumą nuo Nazareto iki Betliejaus ir nuo Betliejaus iki Jeruzalės. Pagalvokite, kad tais laikais nebuvo transporto, o Marija buvo nėščia.
- Maldoje padėkokite Dievui už Jo išmintingą išgelbėjimo planą.

Pirmadienis

- Perskaitykite Luko 2, 1–20.
- Įsivaizduokite save Juozapo ar Marijos vietoje ir parašykite savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje, kaip jūs jaustumėtes jų vietoje ir kaip elgtumėtės. Paklauskite tėvų, kaip vyksta surašymas jūsų mieste.
- Maldoje padėkokite Dievui, kad Lukas taip nuosekliai aprašė Jėzaus gimimą.

Antradienis

- Perskaitykite Lk 2, 21–40.
- Iš senų laikraščių ar žurnalų išsikirpkite kūdikių fotografijas ir sudarykite albumą, kuris jums primins, kad Jėzus atėjo į žemę mažu Kūdikiu. Padėkite albumą savo kambaryje matomoje vietoje.
- Pagalvokite apie tai, kodėl Jėzus pagal Įstatymą buvo apipjaustytas (juk Jis buvo Dievas), o taip pat kodėl Jį Jeruzalės šventykloje pašventė Dievui (Kun 12, 1–8; Iš 13, 2.12.13; Sk 18, 15–16).
- Maldoje padėkokite Dievui, kad mes esame Jo išrinktieji sūnūs ir dukterys.

Trečiadienis

- Pagalvokite, kaip jūsų aplinkiniai žmonės švenčia Kalėdas. Sugalvokite tris būdus, pagal kuriuos jūs galite padėti kitiems žmonėms sutelkti savo dėmesį į tikrąją Kalėdų reikšmę.
- Pagiedokite savo mylimiausią kalėdinę giesmę.
- Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.
- Maldoje paprašykite Dievo padėti jums prisiminti tikrąją Kalėdų reikšmę.

Ketvirtadienis

- Jeigu turite tokią galimybę, stebėkite kūdikius. Pamąstykite, kaip Jėzus, palikęs dangiškąją šlovę, prisiėmė žmogiškąją prigimtį.
- Perskaitykite apie įvykius, kurie aprašyti Luko antrame skyriuje pagal žemiau pateiktas eilutes, ir suraskite nors vieną pamoką sau, kurią galėtumėte įgyvendinti savo gyvenime: Lk 2, 1–7; Lk 2, 8–20; Lk 2, 21; Lk 2, 22–24; Lk 2, 25–35; Lk 2, 36–38; Lk 2, 39–40; Lk 2, 41–50; Lk 2, 51–52
- Maldoje dėkokite Dievui ir garbinkite Jį, kad Jis nepaliko mūsų pražūčiai, bet atėjo į žemę, kad išpirktų mus.

Penktadienis

- Šeimoje, pamaldų metu, sužaiskite rolėmis išmoktą istoriją.
- Įsivaizduokite save angelo rolėje, kuriam Viešpats davė užduotį pranešti žmonėms apie Jėzaus gimimą. Apie tai parašykite giesmę. Kokias mintis jūs norėtumėte joje išreikšti? Surašykite jas ant atskiro popieriaus lapo.
- Su visa šeima pasimelskite Marijos malda, užrašyta Luko 1, 46–55.

12 pamoka

DIEVO DOVANA

Įsimintina eilutė: “Aš regėjau naują dangų ir naują žemę, nes pirmasis dangus ir pirmoji žemė išnyko, ir jūros taip pat nebeliko. Ir aš išvydau šventąjį miestą – naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo; ji buvo išpuošta kaip nuotaka savo sužadėtiniui” (Apr 21, 1–2).

Tyrinėjimo tekstas: Apr 21, 22.

Pagrindinė mintis: Mes gyvensime amžinai, jeigu priimsime Dievo duotą dovaną – išgelbėjimą.

Kaip vieniša ir nuobodu! Giminės ir mylimi draugai toli. Dienos keičiasi, ir kiekviena nauja diena panaši į praėjusią. Ar teko jums pajauti vienatvę, kokią patyrė apaštalas Jonas būtent tuo momentu, kai jam labiausiai reikėjo artimų žmonių. Jėzus parodė Jonui regėjime naują dangų ir naują žemę.

Už Evangelijos skelbimą Jonas buvo ištremtas į negyvenamą Patmo salą. Jis ilgą laiką buvo vienišas, bet nenusivylęs. Tada jis visą savo laiką galėjo pašvęsti maldai ir Dievo garbinimui. Kartą, sabatos dieną, Jonas sėdėjo ant akmenuoto jūros kranto, žiūrėdamas į jūros tolumą, kai staiga skambus balsas pašaukė jį:

“Ką matai, surašyk į knygą ir pasiųsk septynioms Bažnyčioms”. Jonas buvo labai nustebęs, kad čia, dykumoje, kas nors galėtų su juo kalbėtis. Jis staiga atsisuko, kad pamatytų Tą, kas į jį kreipėsi. Jis išvydo septynis auksinius žibintus, o viduryje jų vaikščiojo Žmogaus Sūnus, apsirengęs baltais drabužiais ir apsijuosęs auksiniu diržu. Iš Jo sklido akinanti šviesa ir Jo balsas buvo tarytum didžiųjų vandenų šniokštimas. “Juk tai Pats Jėzus”, – pagalvojo Jonas. Jėzus vėl kreipėsi į jį ir sakė:

“Nebijok! Aš esu Pirmasis ir Paskutinysis, ir Gyvasis. Aš buvau numiręs, bet štai esu gyvas per amžių amžius ir turiu mirties ir mirusiųjų pasaulio raktus” (Apr 1, 17–18).

Jėzus parodė Jonui Dievo tautos kančias ir krikščioniškos Bažnyčios kovą nuo amžių pradžios iki pabaigos. Tartum žiūrėdamas paveikslus didžiuliam ekrane, Jonas stebėjo jaudinančius įvykius, kurie taps realybe. Iš to, ką Jėzus parodė, daug ko Jonas nesuprato. Bet vėliau Jėzus parodė Savo mylimam mokiniui nuostabų vaizdą, kurį išvydus, Jono širdis prisipildė džiaugsmu ir viltimi. Tai buvo užburiantis vaizdas naujojo dangaus ir naujosios žemės – nuostabios vietos, kurią Dievas paruošė Savo vaikams.

“Ir aš, Jonas, išvydau šventąjį miestą – naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo; ji buvo išpuošta kaip nuotaka savo sužadėtiniui”. Kol Jonas gėrėjosi nuostabiu miestu, spindinčiu kaip krikštolas prieš saulę, Jėzus pasakojo jam, kaip išrinktieji amžinai gyvens su savo Dievu. Ten daugiau nebebus ašarų, liūdesio, ligų ir mirties. Ten viskas bus nauja. Gėrėdamasis Jonas žiūrėjo, kaip šventasis miestas nusileido ant žemės, į tą vietą, kur buvo Jeruzalė, atmetusi Kristų. Tai buvo nuostabus regėjimas, ir Jonui buvo sunku surasti tinkamus žodžius jį aprašyti. Tokio reginio jis nė su kuo negalėjo palyginti.

Auksinis miestas buvo kvadrato formos, iš kiekvienos pusės buvo perlų vartai. Miesto sienos padarytos iš blizgančių brangakmenių, o miesto gatvės iš gryno aukso, tokio gryno, kaip permatomas stiklas. “Miestui apšviesti nereikia nei saulės, nei mėnulio, nes jį apšviečia tviskanti Dievo šlovė ir jo žiburys yra Avinėlis”.

“Jo vartai nebus uždaromi dieną, nes tenai nebus nakties”. Tikrai tie, kurie nugalėjo nuodėmę ir kurių vardai įrašyti gyvenimo knygoje, ten gyvens.

“Angelas parodė man gyvybės vandens upę, tvaskančią tarsi krikštolas, ištekančią nuo Dievo ir Avinėlio sosto. Aikštės viduryje, tarp upės atšakų, auga gyvybės medis, duodantis dvylika derlių,

kiekvieną mėnesį vedantis vaisių". Ar galite jūs visa tai įsivaizduoti?

Bet svarbiausia, ką Jonas tą dieną sužinojo, tai, kad Jėzus greit ateis: "Štai Aš veikiai ateinu", – pasakė Jėzus.

"Aš ateisiu greičiau negu tu galvoji".

Jėzus ateis į žemę, kad paimtų jus ir mane į šį stebuklingą, šventą miestą, kad ten gyventumėte su Juo amžinai. Ar norite būti išgelbėtu?

Sabata

- Perskaitykite pasakojimą "Dievo dovana".
- Pasidalykite įspūdžiais to, ką perskaitėte, su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

- Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.
- Nupieškite arba aprašykite patį gražiausią jaunikį ir pačią gražiausią sužadėtinę, kokius kada nors esate matę.
- Maldoje padėkokite Dievui už Jo išgelbėjimo dovaną.

Pirmadienis

- Perskaitykite Apr 21, 1–14.
- Paskambinkite draugui ir pasakykite jam apie tris dalykus, kuriuos jūs svajojate turėti danguje.
- Pokalbio pabaigoje pasimelskite, kad Jėzus padėtų kiekvienam iš jūsų papasakoti kam nors šią savaitę apie Jo meilę.
- Išsirinkite tris giesmes, kur giedama apie gyvenimą danguje. Atidžiai skaitykite žodžius.
- Dar pagiedokite giesmes apie amžinybę.
- Maldoje paprašykite Jėzaus padėti jums papasakoti kam nors, kad Jis greit ateis.

Antradienis

- Perskaitykite Apr 21, 15–27.
- Keletą minučių pabūkite saulės atokaitoje. Ar galite įsivaizduoti šviesą ir šilumą, kurią skleis Dievas?
- Pagalvokite apie tą, kurį norėtumėte matyti danguje, bet jis dar nenori ten būti. Ką jūs galite padaryti, kad tas žmogus priimtų Dievo dovaną – amžinąjį gyvenimą ir leistų Jėzui būti jo gyvenimo Viešpačiu?
- Maldoje paprašykite Dievo panaudoti jus, kviečiant kitus žmones priimti Jo išgelbėjimo dovaną.

Trečiadienis

- Palyginkite pagal dydį naująją Jeruzalę (Apr 21, 12–17) su savo miestu ar vietove, kur jūs gyvenate.
- Pagalvokite, kokiomis spalvomis spindės brangakmeniai, kurie aprašyti Apr 21, 19–20.
- Nupieškite dvylika miesto sienų, nuspalvindami jas atitinkama spalva.
- Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.
- Maldoje padėkokite Dievui, kad Jis paruošė dėl jūsų dangiškąjį miestą ir parodė jo grožį.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Apr 22 sk.
- Pasirinkite mėgstamą eilutę iš Apr 21, 22. Nupieškite paveikslą ar nulipdykite skulptūrą, kuri

išreikštų pagrindinę jūsų mėgstamos eilutės ar teksto mintį.

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite apie savo mėgstamą upę ir kuo jūs užsiimate, ilsėdamiesi prie jos. Po to parašykite apie gyvenimo upę ir išvardykite, ką jūs norėtumėte daryti ant jos kranto.

- Išvardykite metų dvylika mėnesių, o taip pat įvairius vaisius, kuriuos jūs norėtumėte surinkti nuo gyvybės medžio kiekvieną mėnesį. Išvardykite dvylika įvairių vaisių.

- Maldoje padėkokite Dievui už maistą (tiek fizinį, tiek dvasinį), kurį Jis mums duoda kiekvieną dieną su pertekliumi, kad palaikytų mūsų gyvybę.

Penktadienis

- Šeimoje, pamaldų metu, sužaiskite situaciją, lyg tai jūs ką tik įėjote į dangiškąjį miestą.

- Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.

- Su šeima išeikite pasivaikščioti ir stebėkite jus supančią gamtą. Išrinkite penkis faktus iš gamtos pasaulio, kurių jau nebus danguje. Po to išvardykite dešimt momentų, kuriais jūs mėgausitės danguje.

- Maldoje padėkokite Dievui už gamtos grožį, kuris supa mus, ir už naują žemę, kurią Jis ruošia dėl mūsų.

13 pamoka

MEILĖS KARALYSTĖS ĮSTATYMAS

Įsimintina eilutė: “Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu. Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. Antrasis – panašus į jį: “Mylėk savo artimą kaip save patį” (Mt 22, 37–38).

Tyrinėjimo tekstai: Iš 20, 1–17; Mt 22, 34–40; Jn 14, 15; Apr 14, 12.

Pagrindinė mintis: Mes norime vykdyti Dievo įsakymus todėl, kad mylime Dievą.

Per Kalėdas Maša padovanojo mamai kačiuką ne todėl, kad mama jo norėjo, o todėl, kad pati Maša norėjo turėti kačiuką.

Edikas gimimo dienos proga padovanojo savo vyresniajam broliui vaizdajuostę, žinodamas, kad brolis nelabai apsidžiaugs šiuo filmu. Paprasčiausiai jis norėjo, kad ši kasetė būtų jų namuose, ir jis pats galėtų bet kada ją žiūrėti.

Ar iš tikrųjų žmonės išreiškia savo meilę, dovanodami tokias dovanas?

Vladas pasižiūrėjo į sausų pusryčių likučius dėžutėje, o paskui pažvelgė į dėdę Sašą. Dėdė nusišypsojo: “Valgyk, aš daugiau nebevalgysiu”.

Vladas suvalgė paskutinius likučius. Jis mėgo, kai dėdė Saša vesdavosi jį į “Makdonaldą” ir pirkdavo jam traškučius, limonadą, skrudintas bulvytes ir kitokius gardumynus. Jam buvo labai malonu bendrauti su dėde Saša.

“Pakeliui į namus sustosime prie gėlių parduotuvės. Aš noriu nupirkti gėlių tetai Lenai”.

“Kodėl?” – paklausė Vladas.

Jis surinko paskutinius trupinėlius, gailėdamasis, kad lėkštės išlaižymas laikomas nepadoriu.

“Juk ne jos gimimo diena? Ir ne kovo 8–toji ar kokia šventė”.

“Aš galiu tau dar nupirkti bulvių, jei tu nori, – pasakė dėdė Saša. –Ir nėra jokio reikalo laižyti lėkštę”.

Vladas pasižiūrėjo į dėdę.

“Ne, aš daugiau nenoriu. O kodėl tu tetai Lenai nori nupirkti gėlių?”

Vladas padėjo šaukštą, lėkštė buvo tuščia. Dėdė Saša pažvelgė į Vladą ir atsistojo. Jis nuėjo prie prekystalio ir Vladas matė, kaip jis kažką pasakė. Greitai dėdė Saša sugrįžo ir atsisėdo prie staliuko.

“Tau atneš bulvyčių, kai tik paruoš, – pasakė jis. – Jei mes nenuraminsim tavo „kirmino“, tai jis neleis tau ramiai gyventi”. Vladas nusišypsojo, jam pasisekė, kad turi tokį nuostabų dėdę.

Vladas pasižiūrėjo į ant stalo stovinčią vazą, kurioje buvo vienintelė gėlėlė.

“Kai aš vesiu, tai nepirksiu savo žmonai gėlių. Geriau ją nusivesiu į krepšinio varžybas.”

“Taip? – paklausė dėdė Saša. – O kas, jei tavo žmona šiame reiškinyje nematys tavo meilės? Galbūt jai tai bus neįdomu?”

“Ką tu nori pasakyti?” – paklausė Vladas.

“Jeigu tu ką nors myli, tai tu nori savo mylimajam įtikti, kad padarytum jį laimingą, – paaiškino dėdė Saša. – Tu nori padaryti viską, kad jis jaustų, jog tu jį iš tikrųjų myli. Tai labai svarbu. Juk nuo to ir tu daraisi laimingas. Kai vedžiau tavo tetą Leną, aš greitai supratau, kad jai visiškai nepatiko, kai išsimaudęs aš numečiau šlapią rankšluostį ant grindų ir palikau savo kojines ir apatinius rūbus vonioje už durų. O dabar, pagal jos norą, aš stengiuosi, išsimaudęs po dušu, pakabinti rankšluostį ant virvelės, o savo nešvarias kojines ir apatinius drabužius sudėti į nešvarių skalbinių dėžę. Ir dar, – tęsė dėdė Saša, – man patinka, kai teta Lena praneša man, kokioms aplinkybėms esant ji jaučia- si mylima. Tai žymiai lengviau, negu sukti galvą ir nuspėti, ko ji nori. Tai tiesiog kaip pas Dievą”.

“Ką? – perklausė Vladas. – Apie ką tu kalbi?”

“Biblijoje Dievas kalba mums, ką mes turime daryti, kad parodytume savo meilę Jam. Dešimtyje įsakymų Jis praneša:

“Aš noriu, kad tu Mane mylėtum nevogdamas. Aš noriu, kad tu Mane mylėtum nežudydamas, – ir taip toliau”.

“Šiuo požiūriu aš niekada negalvojau apie Dešimt Dievo įsakymų. Aš visada galvojau, kad tai sąrašas taisyklių, kurių mes turime laikytis“, – tarė Vladas.

“Ne, tai ne tik taisyklės, – sakė dėdė Saša. – Be jų mes galėtume galva trenkti į sieną ir galvoti, kad Dievui patinka. Arba, kaip pagonyms, paaukoti ant laužo vaikus ir daryti kitus baisius dalykus, stengiantis įtikti Dievui. Dešimt įsakymų padeda mums įsivaizduoti, kokie mes būsime, kai nueisime į dangų. Danguje mums netgi neiškils tokia mintis apie vogimą ar žudymą”.

“Jūsų bulvytės”, – pasakė padavėja ir padėjo ant stalo lėkštę su bulvėmis ir dar vieną traškučių krepšelį. Dėdė Saša šypsodamasis pažiūrėjo į Vladą: “Valgyk! Aš myliu tave taip, kaip tu nori būti mylimu”.

Sabata

- Perskaitykite pasakojimą “Meilės karalystės įstatymas”.
- Pasidalykite įspūdžiais to, ką perskaitėte, su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

- Iškirpkite iš raudono popieriaus širdį. Ant balto ar geltono popieriaus nupieškite Dievo įsakymų lenteles ir priklijuokite jas ant širdelių. Ant lentelių užrašykite įsimintiną eilutę. Pakabinkite šią širdelę savo kambaryje matomoje vietoje.

- Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.

- Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis jūsų širdelėse užrašytų Savo karalystės meilės principus.

Pirmadienis

- Perskaitykite Iš 20, 1–17; Jn 14, 15.
- Pagalvokite, apie ką kalba pirmieji keturi Dievo įsakymai? Ir apie ką kalba kiti šeši įsakymai?
- Į savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštį surašykite Dešimt Dievo įsakymų, perfrazuodami juos teigiamu liepimu, ir užrašykite juos kaip dešimt Dievo meilės išraiškos būdų.
- Maldoje pašlovinkite Dievą už vadovavimą jums, kurio dėka jūsų gyvenimas darosi pilnavertis ir laimingas.

Antradienis

- Perskaitykite Mt 22, 34–40.
- Kaip šie Jėzaus žodžiai sutampa su Dešimčia įsakymų? Kaip šie abu principai atitinka perfrazuotus Dešimt įsakymų, kuriuos jūs išrašėte iš Išėjimo 20, 1–17?
- Maldoje padėkokite Dievui už tai, kad Jo Žodis nepakeičiamas.

Trečiadienis

- Perskaitykite Apr 14, 12.
- Prisiminkite, ar teko jums patirti savo gyvenime “šventųjų ištvėrmę ir kantrybę”? Kokią tiesą mums atskleidžia Apr 14 sk?
- Kiekviena valstybė turi savo vėliavą. Pagalvokite ir nupieškite vėliavą, kuri tiktų dangaus šaliai.
- Maldoje paprašykite Dievo duoti jums šventųjų kantrybės ir ištvėrmės.

Ketvirtadienis

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje surašykite naujametinius pasižadėjimus Dievui.
- Pagalvokite, ar jūsų pasižadėjimai turi kokią nors įtaką jūsų dvasiniam gyvenimui. Ar jūsų pasižadėjimuose atsispindi noras tapti geriausiu Dievo meilės karalystės piliečiu?
- Su kuo nors pakalbėkite apie tai, ką reiškia tikėti Jėzumi? (Apr 14, 12).
- Melskitės, kad visada galėtumėte žiūrėti į Jėzų ir būti ištikimu Jam visuose darbuose ir elgesyje.

Penktadienis

- Su savo šeima pakalbėkite apie Dešimt Dievo įsakymų. Pagalvokite, be kokių įsakymų, kaip liaudis sako, galima išgyventi?
- Parašykite scenarijų ir sužaiskite rolėmis, parodydami, kas atsitinka su žmonėmis, kai jie nevykdo Dievo įsakymų.
- Visi kartu aptarkite vaidinimą. Pakalbėkite, kas atsitinka su žmonėmis, kai jie nevykdo Dievo įsakymų? Kaip įstatymai ir apribojimai gali padaryti mus iš tikrųjų laimingus? Kaip jie padeda mums galvoti apie kitus, užuot galvojant tik apie save.
- Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.
- Maldoje padėkokite Dievui už tai, kad Jis davė mums meilės įstatymą, kad laikydamiesi jo, mes galėtume tapti Jo karalystės piliečiais.